

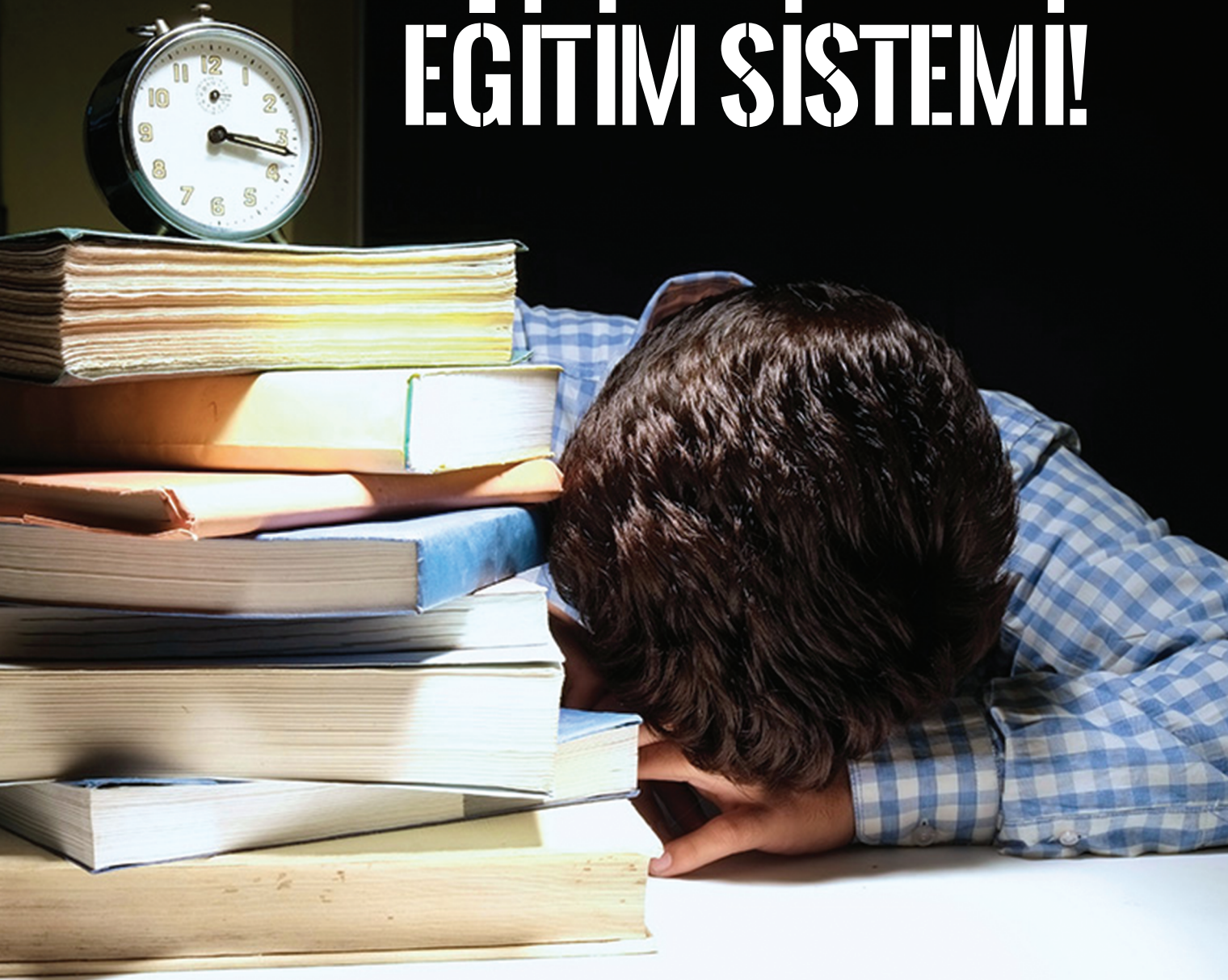
dirilis saati

SOSYAL VE KÜLTÜREL
GENÇLİK DERGİSİ

tevhibi gerçekliğin ışığında

GÜZ 2023 / SAYI: 99

Türkiye'de Bir Yapboz Tahtası: EĞİTİM SİSTEMİ!

editörden

dirilissaati@gmail.com

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adı ile...

Sözlerimizin bidayetinde Filistin'de Gazze halkına dönük olarak Siyonist işgal gücü İsrail tarafından uygulanan barbarca saldırılar sebebi ile kalbimizde derin bir üzüntü içerisinde olduğumuzu, bu itibarla bu sayımızı kalbimiz buruk olarak icra etmeye çalıştığımızı ifade etmek isteriz.

Filistin meselesi artık tam anlamıyla dünya halkları nezdinde şairinde dediği gibi bir sınav kağıdı olarak durmaktadır. Zira Filistin sadece Müslümanların değil, vicdanı hür olan bütün bir insanlığın meselesi haline gelmiştir. Bugün İslam beldesi dediğimiz Suud, Bahreyn ve bilimüm Körfez ülkesi yöneticileri Filistin'deki İsrail zulmü karşısında üç maymunu oynarken, Avrupa'nın birçok şehrinde işgale karşı kitlesel halk eylemlerinin gerçekleştirildiğini izliyoruz televizyon kanallarında. Bu itibarla Batı'nın müstekbir paradigması ile Batı halklarının vicdan terazisi arasındaki uçurum önümüzdeki süreçlerde çokça tartışmayı beraberinde getirecektir.

Diriliş Saati Dergisi olarak yine ve yeniden altını çiziyoruz ki, Filistin Direnişi'nin Siyonist İsrail'in işgaline karşı ortaya koyduğu amansız mücadelesini amasız ve fakatsız olarak destekliyoruz. Zira Filistin Davası bugün tarihi ve vicdani sorumluluğumuz olarak karşımızda durmaktadır.

Öte yandan bu sayımızda yine Türkiye özelinde uzun yıllardır tartışılmalı, hemen her kabine değişiminde yeni bir düzenin getirilmeye çalışıldığı, ancak ne kadar başarılı olunduğu tartışılmalı olan eğitim meselesini mercek altına almaya gayret ettik.

Biz biliyoruz ki eğitim meselesi istisnasız olarak toplumun her kesimini doğrudan ilgilendiren bir mese-

ledir. Sürekli değişen sınav sistemlerinden tutunda, yeniden belirlenmeye çalışılan müfredatlar ile topluma doğrudan temas eden bir mesele eğitim meselesi.

Bu itibarla bu sayımızda zorunlu eğitim dayatmasının siyasal ve toplumsal yansımaları, bu dayatmanın karşısında alternatif eğitim modellerinin oluşturulabilme imkanı, yıllardır süregelen ezberci eğitim müfredatı ile truva atına çevrilen evlatlarımızın daralan ufuklarının örnekleri, üniversite mezunu olmanın olmazsa olmaz gibi algılandığı bir gerçeklikte üniversite mezunu olmanın esasında sonuçları itibarıyla bugün için çokta bir şey ifade etmediği gibi bir dizi başlık üzerinden ülkemiz ve dünyadaki örneklerinin mukayesesi ile eğitim meselesini anlamaya ve bunu doğru yere konumlandırmaya gayret ettik. Zira eğitim meselesi doğru bir şekilde anlaşılıp aileler bilinç üzere hareket etmediği sürece evlatlarımız her gün değişen müfredat ve sınav sistemleri ile heder edilmeye devam edecektir, bu sebeple bu meseleyi önemsiyor ve üzerine gidilmesi gerektiği ifade ediyoruz.

Dergimizde bunun yanı sıra; gündem, kitap değerlendirmesi, şiir ve deneme türünde yazılarımız da yerini almaya devam ediyor.

Diriliş Saati ailesi her yeni sayıda yeni yazarları kadrosuna katmaya ve bir mektep olma şiarını sürdürmeye devam ediyor. Bu sayıda da yeni kalem olarak aramıza katılan kardeşlerimize hoş geldin diyor, kalemalarının güçlü olmasını temenni ediyoruz.

Filistin'in direnişin amansız mücadelesi ile nehirden denize özgür olduğu özgür Kudüs'te şükür namazlarımızı eda ettiğimiz yarınlara varmak duası ile.

Gelecek sayımızda buluşmak ümidi ile...

Dönemlik Sosyal ve Kültürel Dergi / Yıl: 19 Sayı: 99 GÜZ 2023

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Osman Çil Yayın Kurulu : Abdülkadir Avcı - Fatih Sevgi
Haberleşme Adresi : Çıraclar Cad. No:39 Adapazarı/Sakarya İrtibat tel: 0554 824 96 07
E-Posta : dirilissaati@gmail.com Basım Yeri : SAKARYA GELİŞİM OFSET

Dergimizde yayınlanan yazıların hukuki sorumluluğu yazarlarına aittir.

içindekiler

GÜNDEM

AKSA TUFANI: HAMAS'IN
DOSTLARI VE DÜŞMANLARI

MUSA DUMAN

4

DOSYA

BİR ÖZ ELEŞTİRİ DENEMESİ:
ZİHİN ZEHİRLENMESİ

MELİK SENCER ÇAKMAK

8

DOSYA

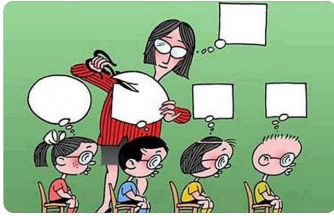

İLK EĞİTİM MODELİ:
DARU'L ERKAM

SENA GÜRLER

13

DOSYA

HERKES ÜNİVERSİTE
OKUMALI MI?

HABİBE AVCI

18

DOSYA

EĞİTİM ÇARKLARININ
ELEŞTİRİSİ

HATİCE BETÜL GÜRLER

22

DOSYA

ÖĞRENİLMİŞ ÇARESİZLİK
BİR SON DEĞİL

MUSAB ALTUNKAYNAK

25

DENEME

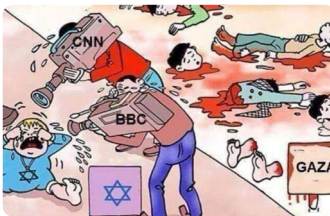

MÜ'MİNLERDEN
ÖYLE ERLER VARDIR Kİ...

ABDÜLKADİR AVCI

29

DENEME

BATI'NIN İNSAN HAKLARINA
VERDİĞİ DEĞER(!)

ÜSAME PAMUKÇU

32

KİTAP ANALİZ

BİLGİNİN
İSLAMİLEŞTİRİLMESİ

NİSA DUMAN

39

AKSA TUFANI: HAMAS'IN DOSTLARI VE DÜŞMANLARI

MUSA DUMAN

Filistin direnişinin öncü kuvveti Hamas, 7 Ekim'de dünyayı bambaşka bir sabaha uyandırdı. İsrail istihbaratı Mossad'ı yanıltarak işgal topraklarına sızan Hamas, çok sayıda Siyonist yerleşimci ve askeri esir aldı, Siyonistlere unutamayacakları bir zayıf verdi. Saldırı dünyayı şoke etti, çünkü saldırıdan Hamas'ın üst düzey bazı liderlerinin bile haberi yoktu.

Hamas'ın askeri kanadı Kassam Tugayları'nın Sözcüsü Ebu Ubeyde'nin açıklamasına göre, Filistinli mücahitler 2021'deki Kudüs'ün Kılıcı Savaşının hemen ardından Aksa Tufanı operasyonu için hazırlıklara başlamıştı. 2 senedir hazırlıkları yapılan operasyon o denli muazzam sonuçlara yol açtı ki, büyük şeytan Amerika ve İngiltere, savaş uçakları, gemiler ve askerler ile Ortadoğu'daki jandarmaları İsrail'in imdadına koştular.

75 senelik işgale bigane kalmayan herkesin malumudur ki, Hamas durduk yere saldırmadı. Belirli hedefler, stratejik amaçlar masaya konuldu ve çok titiz bir çalışma ile bu saldırının startı verildi. Son dönemde başta Batı Şeria olmak üzere Filistin genelinde Yahudi yerleşimciler ve İsrail kolluk kuvvetleri el birliği ile Filistinli Müslümanlara nefes aldirmiyordu. Her gün evler basılıyor, keyfi tutuklamalar ve cinayetler gerçekleştiriliyordu. Mescid-i Aksa İsrail postallarıyla kirletiliyor, Kudüs ve Batı Şeria'daki Yahudi nüfus ve yerleşkeler hızla

artıyordu. Dolayısıyla bazı Amerikan liberallerinin, Türk ve Kürt ırkçılarının işkembe-i kübradan salladığı gibi ortalık durgun değil, yangın yeri idi.

İsrail sadece Filistin için değil, bütün insanlık için bir tehdit. Arzı Mev'ud olarak ifade ettikleri Nil ile Fırat Nehri arasındaki topraklar, resmi para birimleri ve meclislerinde resmediliyor. Bu topraklar, Türkiye'nin güneydoğusu dahil birçok devletin toprağını kapsıyor. Dünyada nam salan Siyonist milyarder ailelerin bazıları, ekonomik olarak 8-10 ülkeye bedel bir güce sahip ve bu güçleri üzerinden Latin Amerika'ya varıncaya kadar askeri darbeler, ekonomik şantajlar planlayıp uyguluyorlar. Siyonist sömürü düzenine çomak sokanları ellerindeki para ile hizaya getiriyorlar. Bu bir komplot teorisi değil, gerçekliğin ta kendisi. Bugün, Amerika'da yapılan seçimlerde Cumhuriyetçi ve Demokrat başkan adaylarının ABD'de değil de İsrail'de yarışmasına "Seçilirsek İsrail'in güvenliğini tesis edeceğiz" vaatlerini başa koymaları boşuna değil. Küresel dev firmaların tek tek İsrail'e bağlı yapması ve desteğini ilan etmesi dikkate değer. Aynı firmaların LGBT desteği de bu kapsamda.

Aksa Tufanı'nın Hedefleri, Düşmanları ve Dostları!

Hamas ve diğer Filistin direniş örgütleri, Aksa Tufanı operasyonu ile İsrail yayılcılığına set çekmek

istedi ve birkaç stratejik hedefe odaklandı.

Bölge devletlerinde İsrail'le normalleşme yönünde bir furya var. Bu furya, Hamas'ın ve Filistinlilerin ne dediğine bakmaksızın Filistin'in geleceği ve İsrail'in meşruiyeti hakkında ahkam kesiyor. Hamas, Aksa Tufanı ile bu süreci baltaladı.

Hamas, Filistinliler güvende olmadığı sürece İsrail'deki Siyonist yerleşimcilerin de güvende olmayacağı mesajını verdi. Tel Aviv ve bilhassa sınır yerleşkelerdeki süregelen saldırılar Siyonist yerleşimcileri uzun yıllar sonra ilk kez bu denli korku ve paniğe sevk etti. Bu durum, İsrail'in Yahudi nüfusunu arttırma yönündeki demografik işgalini savaşın sonucu ne olursa olsun etkileyecek. İsrail'in dünyanın dört bir yanından Yahudi nüfusu çekmeye çalıştığını bilmeyen yok. Ukrayna Savaşı bunun en güncel örneği olarak kayıtlara geçti.

Filistin direnişinin her fırsatta vurgu yaptığı esirler dosyası, elde tutulan 300'e yakın Siyonist üzerinden pazarlığa açılacak. İsrail zindanlarında 7-8 bin civarı Filistinli Müslüman çile dolduruyor. Önceliğin Filistinli kadın ve çocuklara verilmesi bekleniyor. Bu mahpuslar arasında Filistin direnişinin önemli aktörleri de bulunuyor. Hamas, esirler dosyasına bir vefa meselesi olarak bakıyor. Geçmişte tek bir İsrail askerine (Gilad Şalit) karşılık bin küsür Filistinlinin serbest bırakıldığını göz önüne

getirirsek, Hamas "ne koparırsam kardır" mantığıyla olaya yaklaşıyor.

Gazze'de 2006-2007 senelerinden beri devam eden kara, hava ve deniz ablukası, Gazze'ye hangi maddenin girip çıkacağına, hangi şahsın girip çıkacağına İsrail'in karar verdiği açık hava hapishanesi şartlarını dayatıyor. Mısır'da Sisi'nin hüküm sürdüğü son süreç de açık hava hapishanesi şartlarına tuz biber oldu. Hamas, Aksa Tufanı ile bu ablukayı da delmek ve hatta sınırları genişletmek istedi. Hamas'tan bir yetkili, 7 Ekim sabahı yaşananlara ilişkin "Bu kadar hızlı ilerleyeceklerini bilse Kassam bütün askerlerini operasyona katar" açıklamasında bulundu.

Hamas'ın ve başta İslami Cihad olmak üzere ona destek veren Filistinli direniş örgütlerinin bu hedefleri yakalayabilmesi dış etkenlere de bağlı. Özellikle Filistin'e dost olma iddiasındaki devletlerin nasıl konum aldıkları savaşın seyrinde stratejik önem ifade ediyor.

Bu bağlamda Hamas'ın dost ve

düşmanlarını masaya yatırarak olursak karşımıza çıkan tablo şu şekilde:

Büyük Şeytan Amerika liderliğindeki Batı bloku, hummalı bir seferberlik ile Siyonist İsrail'e askeri ve ekonomik destek veriyor. Demokrat olmak iddiasındaki iki yüzlü Avrupa devletleri İngiltere, Fransa, Almanya ve İtalya ABD ile yekvücut İsrail'in güvenliğini devlet politikası olarak gördüklerini dile getiriyor. Hem kimyasal bombaları İsrail'e aktarıyorlar, hem de Demir Kubbe'nin astronomik maliyetini üstleniyorlar. İsrail'in Jerusalem Post Gazetes'i'nin aktardığına göre, Demir Kubbe'nin tek bir füzeyi imhası 50 ila 100 bin dolar arasında bir maliyet çıkarıyor.

Bölge ülkelerinden birinci planda Suudi Arabistan, BAE, Bahreyn; ikinci planda da Mısır ve Ürdün Hamas'a düşmanlık kusuyor. Savaş şartlarında dahi el altından İsrail ile flört ediyor. Azerbaycan'daki Aliyev rejiminin bu süreçteki sessizliğini ve hatta Azerbaycan sokaklarında Filistin yanlısı gösterilere

müdahale edip İsrail yanlısı gösterilerin önünü açtığını not etmek gerekir. İsrail'e giden Azerbaycan petrolünün kesintiye uğramaması için cabası.

Ülkemiz içinde de Siyonist sömürü düzeninin ırkçı ayaklarının tek bir koro halinde hareket ettiği apaçık ortada. Ne hikmetse başka meselelerde birbirlerini boğazlayacak olanlar, söz gelimi Ümit Özdağ'ından Meral Akşener'ine, PKK'sından FETÖ'süne bütün işbirlikçiler Hamas'ı terörist olarak gördüğünü üstüne basa basa ilan etme gereksinimi duyuyor, "dostlar alışverişte görsün" kabilinden Netanyahu'nun devlet terörü suçu işlediğini söylüyorlar. Dikkat edersek, günah keçisi Netanyahu, 75 yıllık Siyonist rejim değil.

***

Düşman düşmanlığını yapacak. Ama Hamas'ın dostlarının veya dost olma iddiasındakilerin icraatleri, düşmanların planlarını etkisizleştirme ve Hamas'ın hedeflerini gerçekleştirme açısından ayrıca

irdelenmeye muhtaç.

Çok popüler bir söylem dolaşüyor. 57 tane İslam ülkesinden hiçbiri Filistin'e destek olmuyor. Bu koca bir yalan! İran, Hamas'ı 30 senedir askeri ve ekonomik olarak destekliyor. Bunu hem Hamas liderleri, hem de ABD ve İsrail'in siyasileri sayısız kere raporlayıp açıkladılar. Bugün, İsrail'in bir türlü ortadan kaldıramadığı, savaşın kalbi olan tüneller Hamas Lübnan Temsilcisi Ahmed Abdulhadî'nin ifadesi ile Kasım Süleymanî'nin fikri ile inşa edildi. İran, stratejik silah ve füze temini noktasında elinden gelelinin fazlasını yaptı, dahası bunların yenilerinin üretimi için Gazze'ye adam da gönderdi. İran'ın bu desteği uluslararası sistem tarafından ekonomik olarak dışlanmasına neden oldu. İran'daki rejim muhaliflerinin başat itirazlarından bir tanesi, İran'ın parasının Filistin'e akıtılmasıdır.

Aslına bakarsanız, 1979 İran İslam Devrimi'nden bu yana bölgede ABD-İsrail vesayetini yok etmeyi amaçlayan bir eksen kuruldu. Bileşenleri, bunun adını "direniş eksenini" koydu. Bu eksenin içinde, İran, Hizbullah, Hamas, İslami Cihad, Ensarullah, Irak ve Suriye'deki irili ufaklı gruplar yer alıyor. İran, uluslararası sistemde devlet olarak yapamadığını, bu örgütler aracılığıyla proxy war (vekalet savaşı) usulüyle yapıyor. Bunu bizim Türkiye'deki mezhep histerisine yakalanmış hocalarımız hariç tüm dünya kamuoyu biliyor.

İran'ın en önemli vekili Lübnan Hizbullahı, 8 Ekim itibarıyla sınırda düzenlediği operasyonları ile Aksa Tufanı'na omuz verdi. Hizbullah şu ana kadar onlarca şehit verdi, 100'den fazla İsrail askerini öldürdüğünü ilan etti. İsrail basınında ve bazı zamanlar İsrail resmi makamlarınca bu bilgiler doğrulandı. Hizbullah lideri Seyyid Hasan Nas-

rallah, İsrail ordusunun üçte birini Lübnan sınırına çekmeyi başardıklarını ve bu sayede salt olarak Gazze'ye odaklanmalarını engellediklerini belirtti. Hizbullah saldırıları nedeniyle Lübnan sınırındaki yerleşkelerin boşaltıldığını ve sadece askerlerin kaldığını söyleyen Nasrallah, "Eğer sadece siyasi bir duruş sergilemiş olsaydık kuzeyde Siyonistler rahat hareket ederlerdi" dedi.

Hizbullah ayrıca, savaşın seyrine göre daha geniş kapsamlı saldırılar düzenleyebileceğini de duyurdu. Nitekim, 2006 Hizbullah-İsrail Savaşı, Hizbullah'ın büyük bir fedakarlıkla savaşı Gazze'den Lübnan'a taşımasıyla gerçekleşmişti.

Yemen'deki Ensarullah Hükümeti de İsrail'e savaş ilan etti ve başta ülkemiz olmak üzere tüm Müslüman halklar nezdinde bu ilan ayakta alkışlandı. Yalnız, bazılarımız alkışladıkları Ensarullah'ın geçmiş-

te ABD-İsrail-Suud yalanlarıyla sövdükleri Ensarullah ile aynı Ensarullah olduğunu bile fark etmediler. Kimilerinin İran uzantısı ve katil diye yaftaladığı Ensarullah, her türlü zorluğun ve işgalin altında bile önceliklerinin Filistin olduğunu göstermiş oldu. Ayrıca Batı ve Körfez menşeli haberlerin ne denli alçakça yalanlarla kurgulandığı da gün yüzüne çıkmış oldu. Aksa Tufanı Savaşı'nda sivil katliamı kılıfıyla Hamas için söylenen yalanların aynılarının direniş ekseninin tüm aktörleri için yıllardır söylendiği akıl ve basiret sahipleri tarafından kolaylıkla fark edildi.

İran'a yakın olan Irak ve Suriye'deki gruplar da sürekli ABD üslerini hedef alarak en azından tetikte olduklarını ilan etmiş oldular. ABD'nin kayıplarının basına kolay kolay sızdığı görülmedi, duyulmadı. Aksa Tufanı'nda Cezayir ve Malezya gibi ülkelerin de emperyalist "uluslararası toplum" ve sistem ile karşı

karşıya gelmek pahasına haklıdan yana onurlu tavır aldıklarını eklemeliyiz.

Bir de bu süreçte ortada duran, Türkiye ve Katar gibi yönetimler de oldu. Aslında direkt Suudi Arabistan'ın uydusu olmayan İslam dünyasının önemli bir bölümü Aksa Tufanı Savaşı'nda ortada bir pozisyon aldı. Bunların bir kısmı, Cumhurbaşkanı Erdoğan örneğinde görüleceği üzere Hamas'ı mücahit ve direniş hareketi olarak gördüğünü ilan etmekten de geri durmadı. Ancak nötr duran bu ülkelerin dış dokunur hiçbir icraatleri olmadı. Erdoğan bile daha sonra sorunu Netanyahu ile ilişkilendirdi ve "İsrail ile bağları koparmak olmaz" dedi.

Hamas'ın hedeflerine varması, İran'ın tek başına kotarabileceği bir yük değil. Diğer İslam ülkelerinin de artık irade ve cesaret ile elini taşın altına koyması kaçınılmaz bir sorumluluk. Bu sorumluluk her türlü

siyasi, askeri, ekonomik desteği kapsıyor. Türkiye, Hamas'ı baskılayan ve ateşkesi savunan garantörlük konumuna erişme mücadelesi veriyor. Ancak ABD, İsrail ve Avrupa kafa kafaya vermiş Gazze üzerinde çeşitli senaryolara çalışıyor. Gazze nüfusunun tamamen veya kısmen boşaltılması, veya boşaltılmadan Ramallah'taki Mahmud Abbas yönetimine bağlanması gibi planlarını açıkça dillendiriyorlar. Bunun için de karada gerilla savaşında rezil olan İsrail'i üst düzey teknolojiler ve uluslararası yasaklı bombalar eşliğinde binlerce kadın ve çocuğu öldürmeye teşvik ediyorlar.

Bu vasatta, Hamas'ın elini güçlendirmesi nötr duran İslam ülkelerinin İran'ın yarısı kadar olsa bile elini taşın altına koymasına bağlı. Hamas'ın yok edilmesi bir heyuladan ibarettir, direniş her şart ve zeminde var olacaktır. Ancak İslam ülkelerinin tarihsel sorumluluklarını ötelemesi mümkün değildir.

BİR ÖZ ELEŞTİRİ DENEMESİ: ZİHİN ZEHİRLENMESİ

MELİK SENCER ÇAKMAK

Hayat yolumuz içerisinde gayemizin ne olduğunu her batan güneşin sonuna değin ekseriyetle düşünmüyor; toplumu ve bireyi ilgilendiren her bir konuyu ele alarak zihnimizin çıkardığı izlenimleri kendi misyon çizgimizde gözlemlemeye gayret ediyoruz. Yapılan bu gözlemler neticesinde ideolojik açıdan; sosyolojik, felsefi, siyasi, politik, ekonomik ve inanç bütünlüğünü ilgilendiren birçok nosyondan çıkarımlar elde ediyoruz. Zihnimizde ortaya çıkan bu dokümanları kendi benliğimizde argüman haline dönüştürerek bir takım yerli/yersiz yargılara varabiliyoruz. Bu varılan sonuçların üzerinde hakkını vererek durmuyor, düşünsel süreçten ayrılan peşin sıra gelen alıntılar ile tespitlerde bulunarak doğru noktayı saptadığımız yanılısamıyla kendimizi zan altında bırakıyoruz. Bilinen bir gerçek vardır ki doğru noktaları bulabilmek insanın hayati gayesinin ne olduğunu apaçık bir realite çerçevesinde görmesinden geçmektedir. Ortadaki bu gerçeği görebilmek, yıkanmamış ve zehirlenmemiş safi zihinlerce mümkün olacaktır.

Maddenin tanımını yapamaz halde yaratılan insan, verilen ilham neticesinde bir şeyleri anlamlandırabilir konuma gelebiliyor ve anlam kazandırabildiği durumları kendisinden bilme "şuuruna"(!) doğru sürüklenebiliyor. Fitraten kendisinden olması mümkün olmayan ve bilinmeyen bir sebeple kendini de aldatıp gerçek dışı bu yanılısama-

ya inanan insan, bir varlığa muhtaç olduğu gerçeğini, kültür dediğimiz şöleninin dayattığı kargaşa içerisinde aklından silebiliyor. Akabinde insan, benliğini göremeyeceği ölçüde içine kapayıp bireyselleştiriyor ve mağrur halde doğru ideolojiden uzaklaşıyor.

İnsan, acziyetinden gelen ihtiyaçlarını görmeyi ne zaman öğrenebildi de başarılarını O'nun adı geçmeksizin "ferdiyet" kavramı altında toplayabildi?

Ne zaman yürümeyi öğrenebildi de yol gösteren izci olabildi?

Ne zaman düşünmeyi öğrenebildi de sallapati ortaya koyabildiği misyon doğrultusunda vizyon kazandırır oldu?

Ve yine yaradılışının en temel yapı taşı olan acziyetinden gelen cehaletini tabiri caizse budamayı ne zaman tamamladı da düşünmeye geçiremediği aklı ile öğüt veren bilge olabildi?

Düşünsel yapımızda birbirleri ile eşgüdümlü bir biçimde açığa çıkan ve cehaletten arınmaya programlanmış bilinç taşlarından meydana gelen yörüngesel sestemi kurmaya tenezzül etmeyen insanın, bilinç denilen mekanizmada tanımlanan "bilgi"nin üretilebilirliğini sağlayan "veri"nin elde edildiği giriş metodlarını -eğitim; öğrenim, öğretim, araştırma vb.- uygulaması öncelikli olarak önem arz etmektedir. İnsanın işlenmemiş-ham halde bilinçaltına aldığı parça pinçik sembol ve tanımsız kavramlardan ibaret "düşünce yolu"nu kendisine azık yapması, çıkmaza girildiğinde farklı varyantları olmayan bir zihin haritasını kendisine rehber edindiği anlamına geliyor ki böyle bir harita, yaşamı süresince "hâk" ile "bâtıl" arasında mekik dokuyan benliğin, kendi "öz varlığı" ile karanlık çıkmazlarda karşılaşması ve akabinde hakkın kapısını gösteren argümanların yok sayıldığı kestirilebilir en acı senaryoyu ortaya çıkarıyor. İşte burada kendi zihnini zehirleyen insan, sair zihinlere doğru akıp gidecek ve bu durum hüsrana açık

bir davetiye göndermekten öteye geçemeyecektir.

İnsanın iç dünyasında bulunan duyu madenlerine doğru yol aldığımızda, varlığını; düşünceli, karamsar, ön yargılı, şüpheli ve korkmuş olarak gördüğümüz ve küçük bir filizin yeşermesine sebep olacak saf bilgiye ulaşmış bir zihin haritasına sahip gönüllerce fark edilebilecek o değerli nura ulaşalım isterken, aksine hiçbir taslağı/ argümanı ve verisi bulunmayan gönül bağından yoksun zihinlerde, fitratı gereği ümitvar bir tutumla yıkılmadan ayakta kalabilmiş aydınlamayı bekleyen o duyu tünellerinin temellerini sarsıp, sonsuza dek karanlıklara mahkum bırakma şuursuzluğunu göstermemiz içten bile değildir.

Hakikate uzanan yolda sorgulayan meclis ve mecraların sağlam kaynaklar ışığında istişare ederek kanıtlanmış ve bir mantığa oturtularak, öncesi; ortada kanıtı muhtaç bir sav iken, sonrası; veri halini almış saf bilgiyi dahi Allah'ın vermiş olduğu bilinç ile sorgulamamız, üzerinde düşünmemiz ve benliğimizde/ruhumuzda o hissiyatı yaşamadan mutmain olmamız gerekmektedir. İnsan, hakikati ve doğruyu görebilmesi için önce "bilmek ve tanımak" istemeli ki o nuru seçebilen gözlere erişsin. Kaynakları olmaksızın ortaya atılmış savların doğrulunu kendi aklımız ile tartmadan ve ele alındığında hiçbir değer ölçeği göstermeyen bu başıbozuk düşünceler ile amel edebilir duruma gelmemizin korkunçluğunun yanında, bir ileri kötü senaryo

ise haddi aşmış bu düşüncelerle küçük bir kıpırtının belirmesiyle tevhidi arzulayan o masum kalplere hücum eder hale gelmemizdir. İşte "düşünce zehirlenmesi" yaşayan ve tuzağa düştüğünü anlayamayan insan bu yanılısamayı fark edemez ise birkaç varyant ötede geri dönmesi çok zor olan bir mayın tarlasının tam ortasına düştüğünü, her adımı sonrası patlayan bu mayınların aslında şüpheye düşürülen masum kalpler olduğunu acı bir şekilde görecektir. Bu mayın tarlası her karalanan kalp sonrası umarsız ve sonu yokmuşçasına sessizce bir bir patlayacaktır. Ne var ki sessizce patlayan mayınları geriye doğru bakmayanlar göremeyecek ve işte tam da burada her şey yolundaymışçasına vicdanen rahat olma devam edecek olan insan,

hatalarını görme fırsatı dahi yakalayamadığı o hazin sona doğru gitmeye mahkum olacaktır.

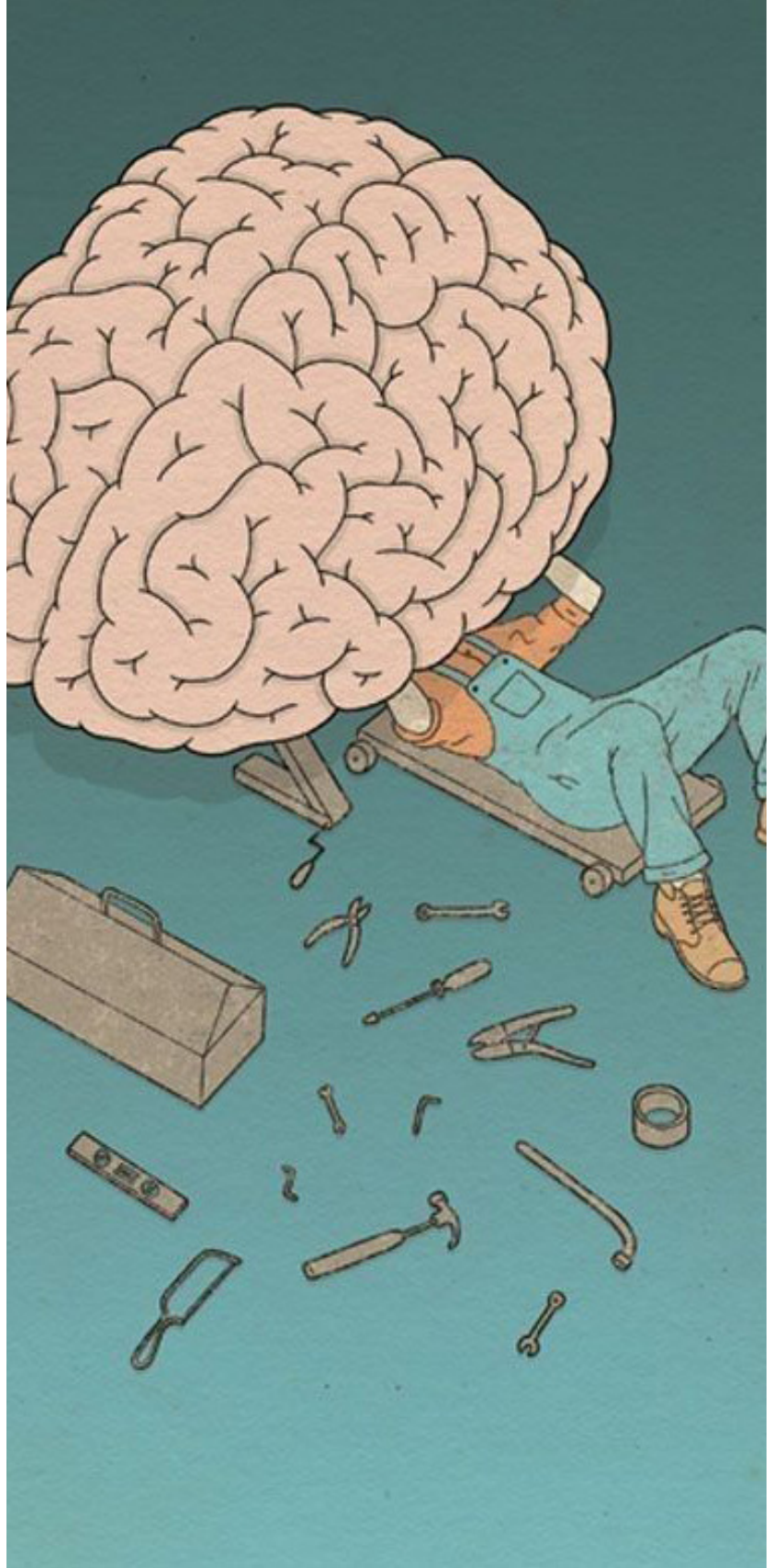
Bu mahkumluk gerçeği bulmak adına eyleme geçmeyen ve karanlık sulara kaybolmuş insanın hakikati göremediği, görmüşse dahi anlamak istememiş olmasının bir sonucudur. Bu sonuç, akıntının iradesine teslim olmuş bir yelkenli misali, toplum merkezli düşünsel akım ve eğitimin dayattığı istikamette çaresizce yol almamıza neden oluyor. Buradaki zihni dayatma, fitratımızda var olan inanç özünün farkına varmamızın önüne perde çekmektedir. Bu cihette, akıntının tersi istikamette bulunan hakikate yüzmemizin tek çaresi, "iman rüzgarı"nın estiği rotaya girmemizden önce, benliğimizdeki öz olan "teslimiyet yelkenleri"ni açabilecek bir iradeye sahip olmamızdan geçmektedir.

İşte insanın kendisini ve bir başkasını belki de geri dönülemeyecek hatalara sürükleyen bu yaklaşıma düşürmemesi adına, Kur-an ve Sünnet eksenli eğitim metotlarını kendisine rehber kılp, istenilen terdilde zihinlere ve kalplere yaklaşım mantığını anlaması ehemmiyetle üzerine eğinilmesi gereken bir nokta olacaktır. Çünkü; 'Atılan ok geri dönmez' deyiminden hareketle, 'Hangi oku nereye göndermeliyiz?' sorularını sormadan evvel, -yeri geldiğinde bu soruların cevaplarına ulaşılmış olması gerekli- gönderilen "ok"un sahip olduğu merci olan "yay"ın hangi maya ile yoğurulduğunun bilinmesi büyük önem arz etmektedir.

Yay var, yay var!

Biri "akçaağaç" diğeri "karaağaç", ikisi de hamur...

Bir öz eleştiri düşünce denemesi yapmanızı önersem ne dersiniz?

ALTERNATİF EĞİTİM KURUMLARININ ÖNÜ AÇILMALIDIR!

MÜBERRA SUSTAN

Alternatif sözünün anlamına bakıldığında 'sırayla değişen' ve 'seçenek' anlamları olduğu görülür. Eğer varılacak nokta aynı ise, değişik seçenekler aramak kişiyi farklı bir noktaya götürmez. Önemli olan kişiyi aynı noktaya götürecek farklı yollar aramak değil, eğitime 'alternatif' aramak farklı bir varış noktasını amaç edinmektir. Okulların artık reformlara değil, köklü bir dönüşüme olan ihtiyacı, alternatif eğitimin çıkış noktasıdır.

Sorunun köküne indiğimizde ise, mutsuzluğun 'sistemden' kaynaklandığı görüşü gün geçtikçe daha geniş kitlelerce kabul edilen bir gerçek olarak kendini göstermiştir.

Çocuğunuz için farklı bir eğitime gerek duyduğunuzun 4 işareti;

1-Çocuğunuz okuldan nefret ettiğini mi söylüyor?

2-Çocuğunuz marka ya da son moda kıyafetlere karşı aşırı bir ilgi duymaya mı başladı?

3-Çocuğunuz sanat, müzik, spor gibi sanatsal yaratıcılığa dönük aktivitelere karşı ilgisizleşti mi?

4-Çocuğunuz eve geldiğinde başarısız olduğu dersler yüzünden okula gitmek mi istemiyor?

Sorulara baktığımız zaman, okulun çocuğa birçok anlamda yetersiz geldiği, el becerilerinin desteklenmediği, çocuğun matematik zekâsı yerine sanatsal yönü ağır bastığını fark eden öğretmenlerinin öğren-

ciye sınıfta bir hiçmiş muamelesi yapıldığı bir eğitim sisteminin içerisinde olduğumuzu görebiliriz.

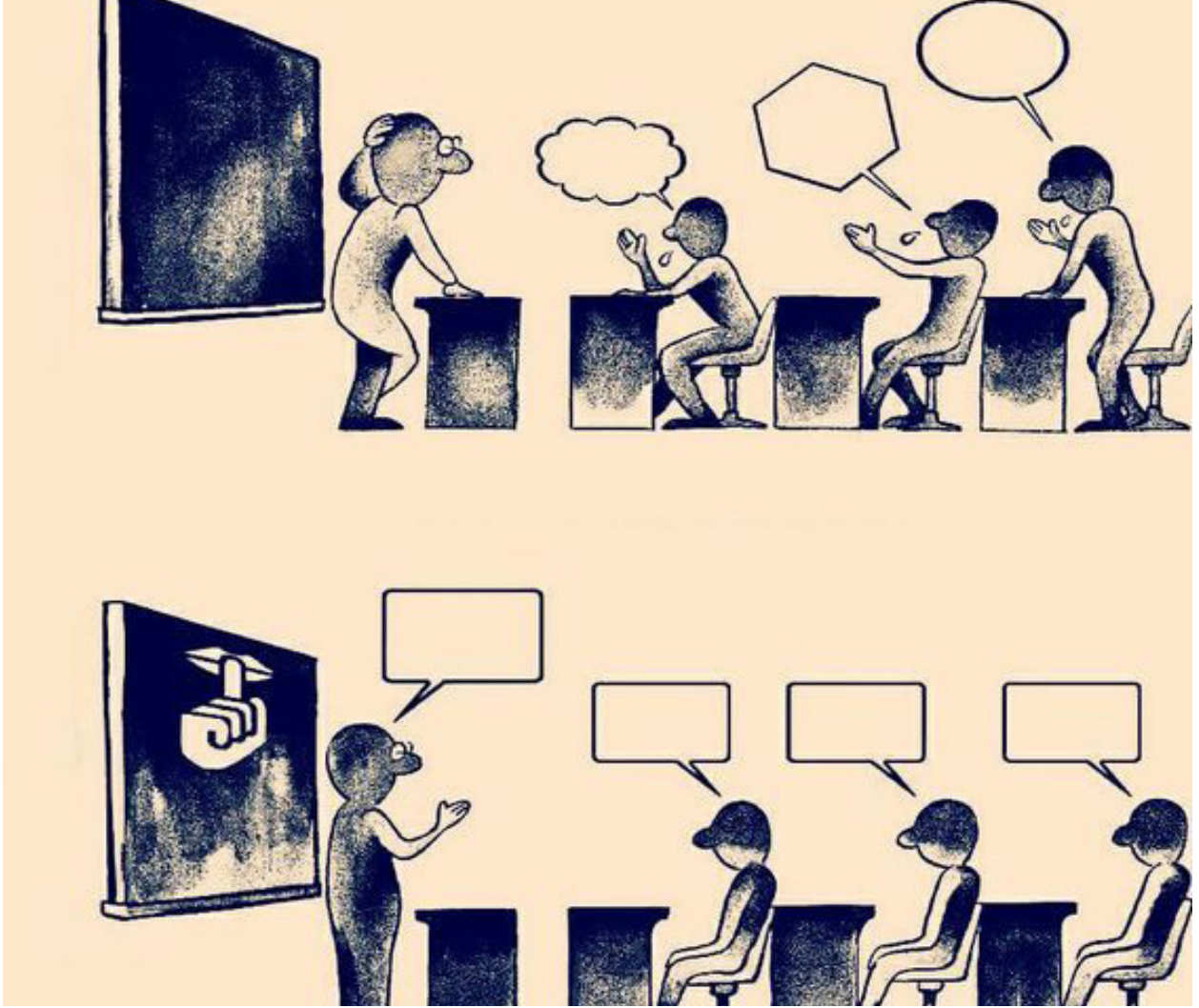
Dünya geneline baktığımız zaman, yaklaşık 29 ülkede, 200 farklı bölgede, 15.000'in üzerinde öğrenciye alternatif eğitim ihtiyaç kabul edilmiştir.

Uygulamalar arasında farklılıklar olsa da, eğitimin odak noktası çocuğun ihtiyaçlarını, tercihlerini, becerilerini ve zihinsel kabiliyetlerini yetiştirmeye yöneliktir. Herkesin bir konuya yakınlığını tespit eden veya kişinin konu hakkında becerisi olduğunu kabul eden alternatif eğitimin amacı, çocuğun kendi yeteneklerini bulmasını sağlamaktır.

Farklılıkları nerede ise hiç dikkate alınmayarak belli bilgiler çocuklara aktarılırken, herkeste aynı neticelerin verileceğine inanılır ve okullar aracılığıyla toplumları eğitim adı altında verilen sistemde tek-tip gençler yetişmesine sebep olur. Bu ise fitrata müdahaledir. Tek-tip insan yetiştiren sistemlerle artık hakiki değerleri yakalamamız mümkün olmaz. Bu sistemde yetişen bir neslin fayda yerine zarar veren bir nesle dönüşmesi aşikârdır. İnsan akli görevine dönmelidir. Bizim bu âleme gönderilme sebebimiz düşünmek, insanlığa faydalı olmak ve en önemlisi ibadet etmektir. Aksi takdirde büyük bir israfa sebep olur ve yeni neslin geleceğini tehlikeye atmış oluruz. Bugünkü zorunlu eğitim sistemi, insanların ihtiyaçlarını karşılamaktan yoksundur. Bilginin bol ve bedava olduğu bir toplumdaki, örgün eğitimin betonlaşmış kalıplarını kırarak, kaliteli bilgiler alan topluma doğru evrilmemiz gerekmektedir.

Bu sistemdeki eğitimin herkes için belirlenmiş ilkelerine karşı, bireysel ve toplumsal farklılıkları ön plana

alan, ihtiyaçlara göre eğitim vermeyi hedefleyen, "Alternatif Eğitimi" savunuyoruz.

Alternatif eğitimin en temelinde, zorunlu eğitimin dışında, çocukların beceri temelli eğitimini ve farklı öğrenme yaşantılarını savunmayı hedefler. Yarın geçerli olmayacak bilgileri öğretip ciddi bir israf kaybı olan bu yöntemden vazgeçilmeli ve Üniversite diploması meslek sahibi yapar anlayışından; kişilerin becerilerinin meslek sahibi yapar anlayışına geçilmelidir.

Eğitim sisteminin tüm öğrencilere aynı imkânı sunmasına karşın bu sisteme dahil olmak istemeyen bizler için Alternatif Eğitim arayışı

bir ihtiyaçtır. Değerlerimize uygun eğitim arayışımız, başka bir deyişle farklı şekillerde var olmanın, inanmanın ve yaşamının mümkün olduğunu göstermeye çalışmaktır. Bizler bu kavramların önünün açılmasını isterken, kuşkusuz odaklandığımız amaçlara, İslami değerlere uygun ortamlar oluşturmayı hedefliyor, ezberci eğitim sisteminden çok, bilinçli ve ne istediğini bilen erdemli nesiller oluşturmayı hedefliyoruz. İslami eğitim bilinci ile yetişen bir neslin, değerler çerçevesinde şekillenen ideallerine ulaşması bu durumda daha anlamlı ve faydalı olacaktır.

Modern eğitim 17. yüzyılın sonlarından itibaren Avrupa'nın iç dina-

mikleri ve çevre şartlarıyla ortaya çıkan modernizm ile toplumsal hayatın hemen hemen her kesimi standardize ve senkronize edilmiş, merkezileştirilmiştir. Modern toplumun gereği ve sonucu olarak ortaya çıkan "Modern Eğitim" toplumun dönüştürülmesi için okulu bir aktarım aracı olarak tasarlamışlardır. Merkezi kararların uygulandığı bu okullarda farklı yaş, cinsiyet, öğrenme özelliklerine sahip olan çocuklara aynı içerik veya aynı yöntemle eğitim verilir.

Alternatif eğitim sistemini isterken okullarla girdiğimiz bir rekabet değil, farklı bir yol, yöntem arayışımızdır. Erdemli bir nesil için aranan bir yoldur.

İLK EĞİTİM MODELİ: DARU'L ERKAM

SENA GÜRLER

Allah Resulü (s.a.v) bizler için hayatın her alanında üsve-i hasene/en güzel örnektir. Bugün ihtiyaç duyduğumuz her alanda onun hayatından örnekler bulmak mümkündür. Aile, toplum, çocuk ve yetişkinlerle iletişim gibi birçok alanda olduğu gibi "eğitim" alanında da Efendimiz'in hayatından çok detaylı örneklere rastlamaktayız.

Bizler için bir muallim ve bir rehber olan Efendimiz'in eğitim yöntemini doğru anlayabilmek için Mekke'de Daru'l Erkam modeli ve Medine'de Suffa Mektebi modeli üzerinde durmak gerekir.

Mekke'de risalet davasının duyul-

duğu ve o davaya inananlar arttıkça rahatsızlıkların da oluşmaya başladığı günlerde Efendimiz (s.a.v), bir avuç olan iman ehlinin yetiştirilmesi gerektiğinin farkında idi. Bir an önce bir okul, bir eğitim alanı oluşturulmalıydı. O günlerde yeni İslam'a girmiş, Ebu Cehil'in kabilinden olan Erkam b. Ebi'l Erkam, imanının ardından "Mekke'nin en güzel evi" olarak tanımladığı evini, bu eğitim için hibe etmek istediğini söyledi Efendimize ve böylece o eğitim yuvasının ilk adımları atılmış oldu. Hz. Ömer'in iman ettiği yıllara kadar, yaklaşık 4-5 yıl bu hanede eğitimin devam ettiği rivayet edilir.

Allah Resulü o gün o medreseye

toplum içerisinde aktif olabilecekleri seçmiş, o medresede yalnızca bir kabileye mensup olanların değil her kabileden birilerinin olmasını sağlamak için çalışmıştı. Medreseye katılım hususunda yaş sınırlaması getirmeyen Efendimiz, yine de medresenin özellikle gençlerden oluşmasına ihtimam vermişti.

Daru'l Erkam'da eğitim gören herkesin ismini saymak mümkün olmasa da o günün Mekke'sinde tanınmış ve orada eğitim gören isimlerden bazıları şöyleydi: Hatice binti Hüveylid, Ali b. Ebi Talib, Zeyd b. Harise, Ümmü Eymen, Hz. Ebu Bekir, Osman b. Affan, Talha b. Ubeydullah, Zübeyir b. Avvam, Ebu

Ubeyde b. Cerrah, Abdurrahman b. Avf, Sa'd b. Ebi Vakkas, Osman b. Mazun, Said b. Zeyd, Fatıma binti Hattab, Erkam b. Ebi'l Erkam, eşi Hint binti Abdullah, Habbab b. Eret, Abdullah b. Mesud, Ammar b. Yasir, annesi Sümeyye ve babası Yasir, Cafer b. Ebi Talib, Musab b. Umeyr (r.a).

Çekirdek kadro içerisinde erkeklerin sayısı çoğunlukta olmakla birlikte kadınların da aktif olduğunu görmekteyiz. Hem zengin ve Mekke'nin soylu ailelerinden gelenleri hem de köleleri kapsayan bir kadro mevcuttu. İçlerinden 8 kişi okuma-yazma biliyordu. O günkü Mekke'de sadece 17 kişinin okuma-yazma bildiği yönündeki

rivayetler göz önünde bulundurulduğunda bu 17 kişiden 8'inin iman etmiş olması çok büyük bir hadise idi.

Peki, bu evde nasıl bir eğitim-öğretim yöntemi takip edilmişti? Eğitim için kullanılan tek kaynak elbette ki Kur'an-ı Kerim'di. Kur'an-ı Kerim'in ayetlerinden henüz bir kısmı nazil olmuştu sadece ve o ayetler üzerinden Efendimiz'in sözlerine kulak veriyorlardı.

"Farklı cinslerden ve yaş gruplarından olan bu talebeler Erkam'ın evinde aynı potaya giriyor ve nübüvvetin bu potasına nasıl girerlerse girsinler, elmaslaşmış insanlar olarak çıkıyorlardı."

Rivayetler genellikle bu okulun öğrencilerinin sabahın erken saatlerinden gecenin geç saatlerine kadar Daru'l Erkam'da vakit geçirdiklerini, geceyi ise evlerinde kendi kendilerine kalarak ibadet ve o gün konuşulanların tefekkürü ile geçirdiklerini gösteriyor.

Daru'l Erkam'ın eğitim metoduna gelirsek, rivayetler ışığında incelendiğinde eğitimin 3 önemli aşamadan oluştuğunu görüyoruz. Birinci aşamada "imanların sağlaştırılması" hususuna özel olarak ihtimam gösterilmiş, "la ilahe illallah"ın ne anlama geldiği ve nelerden vazgeçmek olduğu hususunda uzun mütalaalar yapılmıştır. Rububiyette, uluhiyyette, sevgide, ümitte, rızıkta, haşyette, yani hayatın her alanında "illallah" anlayışının dosdoğru şekilde anlaşılması için gayret edilmiştir.

Kur'an'ın ilk inen surelerinde "Rab" ismi "Allah" lafzı celalinden daha çok geçmektedir. "uzak olmayan, her an hayatlarımız üzerinde 'mutlak hakim' olan, yakın bir Allah" tasavvurunun zihinlerde doğru bir şekilde yerleşmesi için bu ayetler üzerinde durulmuş, eğitimin en başından itibaren inen ayetlerde geçen Allah'ın isimlerini doğru bir şekilde kavrayarak "sahih bir inanç zemini" inşa etmek için çalışılmıştır.

İlk inen ayetlerde kıyametin gerçekliği, o gün yaşanacak olan dehşetli hadiseler, iman eden ve inkar edenlerin akıbetleri üzerine geçen ifadeler doğrultusunda doğru bir ahiret tasavvuru inşa edilmeye çalışılmıştır.

İkinci aşamada "akli eğitim" hususuna önem verilmiş, kavramların Kur'ani bir perspektiften doğru bir şekilde anlaşılması hususunun üzerinde durulmuştur. Herhangi bir insanın başarı, yenilgi, gelecek, ölüm, âmâ, sağır, dilsiz, kayıp, kazanç, güç gibi kavramlara yüklediği

anamlardan bağımsız bir şekilde bu kavramlara Kur'ani bir bakış açısı ile yaklaşmıştır.

Nitekim bu bakış açısını doğru bir şekilde oturtan Abdullah b. Mes'ud, fiziksel görünümüne rağmen Kabe'de müşriklere karşı yüksek sesle "Rahman Suresi"ni okumaktan çekinmemiş, müşrikler hep beraber onu döverek susturduklarında da "Müşriklerin o günkü kadar acziyet içinde küçüldüklerini hiç görmemiştim" demiştir.

Bir'i Maune'de şehit edilen Kur'an muallimi Amir b. Führeyre'nin kendisini şehit eden Cabbar b. Sülma'ya can verdiği esnada, "Füztü vallahi/vallahi kazandım" demesi de şeha-

det bilincinin Sahabede nasıl yerleştiğini gösteriyordu ve onun bu cümlesi karşısında onu şehit eden Cabbar hakikatin ne olduğuna bizzat şahitlik ettikten sonra hakikati idrak edip imana yürümüştür.

Daru'l Erkam'da akli eğitim kapsamında Kur'an kıssaları üzerinde de durulmuş, kıssaların ışığında hem geçmiş peygamberlere atıfla ümitsizliğe düşmemeleri vurgulanmış hem de onlara karşı duran zalim kavimlerin sonlarından söz edilerek "Nihayetinde iman edenlerin Allah'a dayandıkları için galip gelecekleri" ifade edilmiştir.

Üçüncü aşamada ise "ruhi eğitim" hususuna önem verilmiş, hem "ıra-

denin sağlanması" hem de "Kur'ani bir ahlakın inşası" hususuna vurgu yapılmıştır.

Güçlü bir iradeye sahip olmak, üstlenilen görevlerin yerine getirilmesi ve dosdoğru bir kulluğun inşası için gereklidir. İradelerin sağlanması zor bir işti. Ancak Efendimizin zorlu hayatına baktığımızda risalet davası ile görevlendirildikten kısa bir süre sonra Cebrail'in ona namazı öğrettiğini görüyoruz. Namaz elbette ki iradenin sağlanmasına en çok katkı sağlayan ibadetlerdendir. Ankebut suresi 45. ayet de bunun delillerindedir:

"Sana vahyedilen Kitab'ı oku ve namazını ikame et. Muhakkak ki na-

maz, insanı her türlü hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar.”

Efendimiz hem kendi iradesini sağlamlaştırmak için gayret etmiş hem de Daru'l Erkam talebelerine bu hususta yol göstermiştir. Müzemmil Suresi'nde "gece ibadeti" hususunda gelen emir de hem Efendimizin şahsının hem de Sahabesinin irade eğitiminde büyük rol oynamıştır. Bu ayetler o günkü Daru'l Erkam talebelerine "Gece-leri uyanık olun, herkes uykudayken siz kalkın. Sizler çok ağır bir yükümlülük ile karşı karşıyasınız. Böyle ağır bir yükün üstesinden ancak iradesi güçlü olanlar gelebilir" diyordu.

Kur'ani bir ahlakın inşası hususu da Daru'l Erkam talebelerinin eğitiminde en çok üzerinde durulan konular arasında yer almıştı. Zira 13 yıllık nübüvvet sürecine baktığımızda namaz ve namaz için gerekli olan abdest ve gusül dışında herhangi bir ibadete dair bir hüküm beyan edilmediğini görüyoruz. Bugün ilmihal kitaplarında yer alan hükümlerin tamamına yakını Medine'de nazil olmuş ayetlerden çıkarılmış hükümlerdir. Yani Kur'an önce doğru bir akidenin inşasına, sonra da aklın, ruhun ve ahlakın inşasına öncelik vermiştir. Tüm bunlar tamamlandıktan sonra ibadetler hususuna değinilmiştir. Hatta temelinde ahlak olmayan ibadetin kı-

nandığını da ilk yıllarda inen Maun Suresi'nde görüyoruz:

"Dini (gününü) yalanlayanı gördün mü? İşte o, yetimi itip kakar, yoksulu doyurmaya teşvik etmez. Yazıklar olsun böyle olup da ibadet edenlere! Aslında onlar, ibadetlerini ciddiye almıyorlar. İnsanlara gösteriş yapıyorlar ve en küçük bir hayra da mani oluyorlar."

Birkaç yıl sonra nazil olan Mearic Suresi'nin 23 ve 24. ayetlerinde ise "İdeal bir mümin nasıl olmalıdır?" sorusunun cevabı verilmiştir:

"Namazlarında bilinçli ve devamlı olanlar, mallarından ihtiyaç sahibi olanlara verenler, din (ceza) gün-

nün varlığını tasdik edenler, Rable-
rinin azabına karşı korku ve saygı
içerisinde bulunurlar; onlar ki za-
ten bu azaba karşı kesin emin ol-
mazlar. (Yine onlar) iffetlerini eşleri
ve ellerinin altındakilerinin dışında
kalanlara karşı koruyanlardır. Bu
sınırlara göre davrananlar asla kı-
nanmazlar. Onlar; emanetlerine ve
ahitlerine riayet edenler, şahitlikle-
rini dosdoğru yerine getirenler ve
namazlarını hakkı ile koruyanlardır.
İşte bunlar cennette ağırlanacak-
lardır.”

Bu ayetler ve Peygamber Efendi-
miz'den öğrendikleri ile yoğrulan o
ilk mektebin talebeleri ondan son-
raki süreçte bu kutlu davanın öncü
nesli oldular ve yürüdükleri yolları

hep bu bilinçle yürüdüler.

Daru'l Erkam projesinin başarılı so-
nuçlanması ve böyle öncü nesiller
yetiştirmesinin birçok sebebi vardır
ama en temelde şu hususlardan
söz edebiliriz. Öncelikle; Resulul-
lah'ın (s.a.v) güzel örneği üzerin-
den eğitim gördüler. Onun çizdiği
yola, rotaya şeksiz süphesiz teslim
oldular ve ona güvendiler. Resu-
lullah'ı (s.a.v) çok sevdiler ve onun
sevgisine mazhar oldular. Birbirle-
rine hep sevgi temelinden yaklaştı-
lar.

“Şüphesiz size kendi içinizden öyle
bir elçi gelmiştir ki sizin sıkıntıya
uğramanız ona çok ağır ve zor gelir.
O size çok düşkün ve iman edenle-
re karşı ise çok şefkatli ve merha-
metlidir.” { Tevbe: 128}

“İman etmedikçe cennete gire-
mezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe
iman etmiş olamazsınız. Size bir-
birinizi seveceğiniz bir yol göste-
reyim mi? Aranızda selamı yayınız.”
(Müslim, İman, 93-94)

Davaya samimiyetle bağlandılar ve
ilmin değerini bildiler, ona sarıldılar.
İlimde sürekliliği korudular, istika-
met üzere oldular. Bugün olduğu
gibi ilme bir heves olarak değil,
cennete götüren bir araç gözüyle
bakarak yaklaştılar. Başlarına ge-
len musibetlere ve zorluklara karşı
sabrı elden bırakmadılar, birbirleri-
ne kenetlendiler.

Kur'an'ın uyguladığı “tedricilik” üs-
lubunu davet ve tebliğde uygula-
maya özen gösterdiler. İmanları-
nın hayatlarının bir kısmında değil
tamamında görünür ve bir bütün
halinde var olmasını sağladılar. El-
lerinden geleni ortaya koyduktan
sonra tevekkülle Rablerine yöneldiler.
Ümitsizliğe asla kapılmadılar ve
geleceğe dair her zaman hedef
sahibi oldular. O ümit sayesinde
dünyanın dört bir yanına dağılıp
imani herkese ulaştırma gayretine

düştüler ve en önemlisi de bunu
yaparken maddi veya manevi hiç-
bir beklenti içine girmediler.

Efendimiz'in hadisinde de buyur-
duğu gibi: “Ya öğrenen ol ya öğre-
ten ol ya dinleyen ol ya da onları
sevenlerden ol ama sakın beşincisi
olma. Yoksa helak olursun.”

Evlerimizi, yuvalarımızı Daru'l Er-
kam'a çevirmeye ve hiç olmazsa
Daru'l Erkam'da vaktimizi be-
reketlendirmeye aday olmalıyız.
Herkesin sadece dünya derdine
düştüğü ve dünya meşgalesinin
zihinlerimizi işgal ettiği bu çağda
Daru'l Erkam gibi eğitim yuvalarını
oluşturmaya talip olmalıyız.

Evlerimizin gündemleri diğer evler-
den farklı olmalı... Azığı Kur'an, ilim,
irfan, şehadet, seccade, teheccüd,
salat ve dua olan evlerin önceliği
inşa olmak ve inşa etmektir. Boş
işlere pek vakit kalmayan bu evler-
den elbette ki Musablar, Hamzalar,
Hüseyinler, Aliler, Fatımalar, Zey-
nepeler yetişir.

Eğer gündem dünya ve dünyalık
olursa o evlerden kavga, gürültü,
fitne, fesad, kanaatsizlik, dediko-
du, haset uzak olmaz. Kendilerini
imha eden hane halkı başkalarını
da kendi kuyusuna çekmek için var
gücülle savaşır.

Bu çağın vebası olan dünyevileşme
tehlakesine karşı var gücüyle mey-
dan okuyan ve hanesini Daru'l Er-
kam'a çeviren, önce kendi hanesini
aydınlatan sonra da İslam ümmeti-
nin her hanesine kandil olmaya ni-
yet eden öncü neslin takipçisi ola-
bilmek öncelikli hedefimiz olmalıdır.

KAYNAKÇA

·Nebevi Eğitim Modeli Daru'l Er-
kam/Muhammed Emin Yıldırım

HERKES ÜNİVERSİTE OKUMALI MI?

HABİBE AVCI

Günlerden bir gün bir alemden başka bir aleme irtica ettik. Sıcacık ana kucağından daha yürüyemeden belki de bir başkasının kucağına itildik. Oyun ortamlarımız kreşler ve bakım evleri oldu. Daha ilkokula başlamadan tecrübeli öğretmenler kaliteli okullar başarılı sınıflar peşine düştük. Kimi mahallede diye beğenmedi kimi kaşından gözünden...

Gel zaman git zaman bir şekilde bilmem kaç yıl iyi bir üniversite kazanmak için çaba verdik. Sayfalarca bilgiler ezberledik belki hiçbir işimize yaramayacak olan. Bir namaz suresine bile yer bırakmadık zihinlerimizde. O dershaneden şu kampa koştuk ama bir tane sanat dalına konamadık onca yıl. İçinde test olmayan kitapları hep eledik

kütüphanemizden, sosyal medya yeter oldu kültürlenmemize...

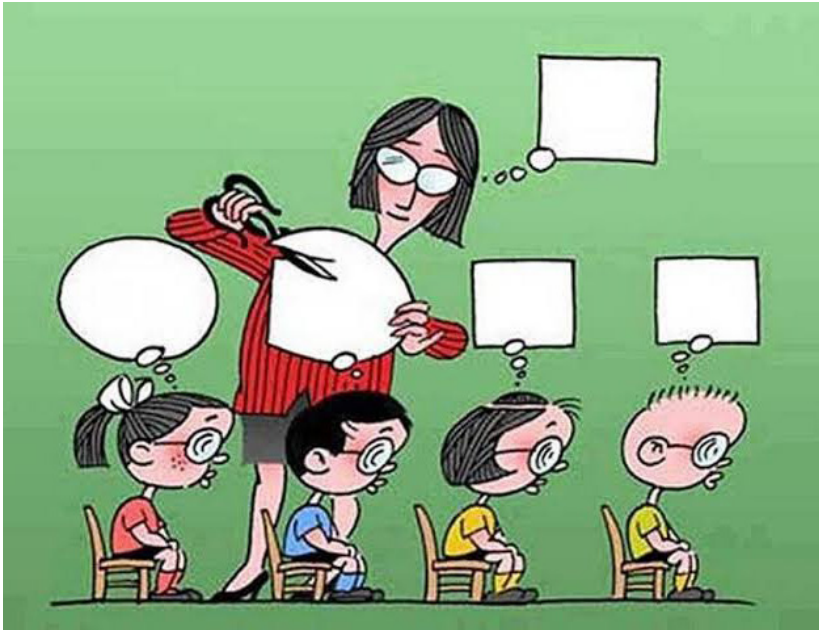
Büyük gün geldi çattı yılların emekleri dedik bir sınava girdik. Kiminin dizleri titreyerek kimi hiç istemeyerek. Bazılarımız bu baskıyı stresi kaldıramadı yolun yarısında bıraktı, kimimiz ne kadar çabalarsa çabalasın olmadı. Yılların birikimini bir güne ve üç beş soruya sığdırdık. Artık tek bir gayemiz vardı, üniversiteli olmak...

Hikayemizin asıl yerine geldik, gerçeklerle yüzleşmeye. Yükseköğretim Kurulu'nun (YÖK) 2021-2022 yılı istatistiklerine göre toplamda 8 milyon 296 bin 959 öğrencinin yüksek öğrenim gördüğü saptandı. Bunların 4 milyon 579 bin 47'sini

(4 yıllık) lisans öğrencileri oluştururken, ön lisansta 3 milyon 250 bin 101, yüksek lisansta 358 bin 271, doktora da 109 bin 540 öğrenci olduğu belirlendi. Türkiye'de eğitim veren üniversite sayısı ise 129'u devlet, 75'i vakıf ve 4'ü vakıf MYÖ olmak üzere toplam 208 oldu. 2002 yılında 73 olan üniversite sayısı 2012'de 184'e, öğrenci sayısı da 1,7 milyondan 4,1 milyona ulaşmıştı. Buna göre son 20 yılda üniversite sayısı üçe, üniversite öğrenci sayısı beşe katlandı, evet okudunuz. Bunun sonucunda ne oldu dersiniz? Çok okuyan olunca işsizlik azalmış kültür ve refah seviyemiz yükselmiştir değil mi! Evet demeyi çok isterdim ama tam tersi bir grafik bu durumu takip etmekte maalesef. Bundan 20 yıl önce yaklaşık 9 işsizden biri, 10 yıl önce ise 5 işsizden birini üniversite mezunları oluştururken, TÜİK'in açıkladığı son veriler artık her 3 işsizden birinin üniversite diplomalı olduğunu gösteriyor.

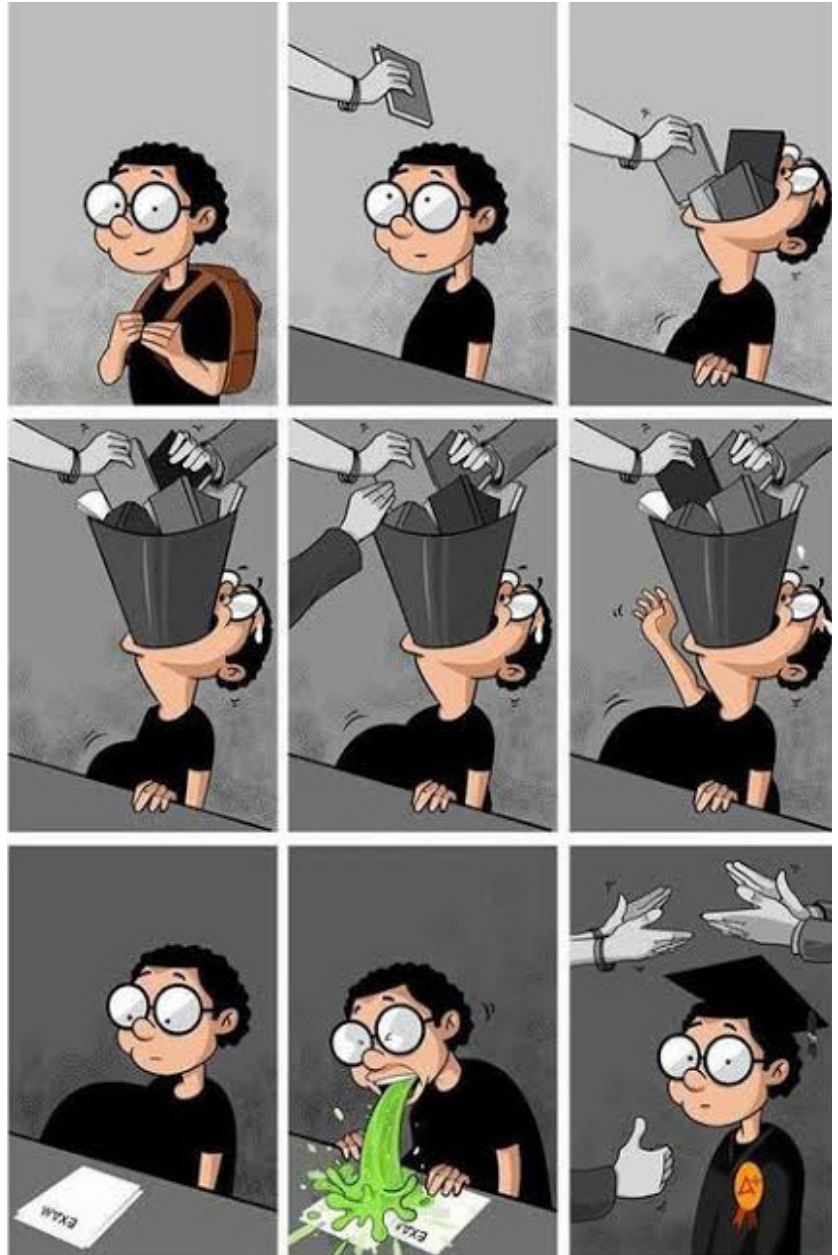
Açılan yeni üniversiteler ve artan mezun sayısı paralelinde, yüksek öğrenimli çalışma çağındaki nüfus, işgücü ve işsiz sayısı son on yılda ikiye katlanmış durumda. Onca yıl çabaladık bir bölüm kazanalım kendimizi devlet kurumuna atalım diye..! Sahi devlet memuru olmak için üniversite şart mıydı, şimdi bunları kurcalamayalım...

"Hangi bölümü kazandı sizin çocuk!" diye sormayalım kimseye. Bölüm kazanmakla iş sahibi ya da

yetenek sahibi olunmadığını artık çevremde birçok genç arkadaşım-dan duyuyorum. Üniversite kazanmanın artık çok kolay olduğu üniversitelerinde eğitim yuvasından daha çok ticarethane olduğu bir gerçek. Gençler hayatlarının en verimli zamanlarını boşa harcıyor hatta geleceğini bile karartıyor, şimdi burayı da kurcalamayalım. Asıl meselenin üniversiteye gelmeden önce gençlerin kendilerini keşfetmesi üzerine yoğunlaşılması gerektiğine inanıyorum. Bir kişinin kabiliyetinin keşfedilmesi ve o istikamette ilerlemesi daha isabetli olacaktır. İleride ne iş yapacak olursa olsun ister çöpçü ister doktor, aşk ile liyakatle ve zevkle yapabilmesinin bir yoludur. Sırf iş sahibi olsun diye bir meslek seçmek hiç sevmediğin bir işi ömür boyu istemeyerek yapmaya sebep olabilir. Bazı mesleklerin sadece işsiz kalacak kaygısıyla tercih edilmediği de bir gerçektir. Oysaki adil bir iş ortamı oluşturulduğu takdirde medeniyetlerin devamlılığı açısından sanat, ziraat, zanaat ve eğitim hepsi bir arada ele alınmalı, gelişim ve ilerlemeleri sağlamalıdır. Gençlerin statü ve kimlik arayışları çevreninde yönlendirmeleriyle tek yok üniversite yolu olduğu bina edildi artık zihinlerde...

12 yıllık temel eğitimle, çıraklık ve kalfalık adeta yok edildi, meslek liseleri tembelle başarısız ve yoksul öğrencilerin yönlendirildiği yer oldu, tüm öğrencileri üniversiteye yönelttik. Bu yüzden 10 milyon üniversite diplomalı gencimiz olmasına karşın alanında yetkin insan gücü yok gibi! Sanayiden tarıma, turizmden inşaat sektörüne hemen her alanda, bu konuda çok büyük sıkıntılar yaşanıyor. Üniversite diplomalı gençler, bu ara işler için uzun kuyruklar oluştursalar da donanım ve tecrübeleri olmadığı için ya kabul görmüyorlar ya da diplomalarının çok altındaki işlere

razi oluyorlar.

Eğitim alanı Türkiye'nin kanayan yarası..! Kaliteli bir nesil çok üniversite açmakla çok mezun vermekle olmuyor. Eğitimin doğru ve yeterli ilerlemediği bir yerde sanat yapmak üretmek keşfetmekte zorlaşıyor. Gençlerin daha çok fikretmesi kendisini ve ilgi alanlarını iyi anlayıp onların üzerine gitmesi şart. Statü kaygısı gütmeyen çırakta olabilmeli toprakla da uğraşabil-

meli. Keşfetmeye açık tembellikten uzak ve liyakatli bir fitrat inşa etmeli Müslüman bir genç. Anne baba komşu akraba öğretmen her kim olursa adil iş düzeni için elini taşın altına koyup vicdaniyla hareket etmeli. "Ben seni okuttum benden bu kadar" dememeli. Yolunu açmalı aydınlatmalı, sığ ve taklitçi fikirlerden sıyrılıp daha gerçekçi olmalı. Bu liste daha uzar gider. Şimdi soruyorum; gerçekten herkes üniversite okumalı mı..!

ZORUNLU EĞİTİM SORUNU

MÜCAHİDE GÜNBATİ

Eğitim, öğrenmenin sistematikleştirilmiş halidir. Kavram olarak incelendiğinde modern çağa ait olduğu görülür. İnsanlık varoluşundan itibaren katmanlı bir şekilde bilgiyi ve bilimi ilerletiyor olmasına rağmen, belirli zaman ve müfredata sığdırılmış şekilde yani sistematikleştirilmiş eğitimin meydana çıkması modern çağda gerçekleşmiştir.

Modern dönemin birincil başarı kaynağı olarak görülen ve zorunlu tutulan bu sistemin etrafına her türlü eleştiriye karşı koruyucu duvarlar örülmüştür. Birçok insanın düşüncesizce kabullendiği bu duvarların elbette ki yıkılması ve modern eğitim sisteminin eleştiri-

lererek gerçeklerin açığa çıkarılması sağlanmalıdır.

Öğrenme, özünde insanın sahip olduğu bir haktır. Bu sebeple bilgi kaynaklarına ulaşımı kolaylaştırılmalı, bu hakkına erişebilmesi için yetkili kişiler tarafından çeşitli öğrenme araçları oluşturulmalıdır.

Modern eğitim sisteminin burada kaçırdığı nokta eğitim hususundaki zorunluluk faaliyetidir. Belirli ve yetersiz müfredatla, zorunlu sürelerle hapsolmuş öğrenme biçimi insanın doğasına ne uygun ne de yeterlidir. Bu zorunlu eğitim süreci aynı zamanda çeşitli öğrenim faaliyetlerine engel olmaktadır. Mesleki

yeterlilik kazanmadığı halde akademik başarıya sahip olan gençler için sahasına geçtiğinde bilginin elverişsiz kaldığı gerçeği ile yüzleşmektedir. Bunun yanı sıra mevcut eğitim sistemi ahlak ve vicdan adına bir katkıda bulunmadığı gibi İslami eğitim anlamında da yeterliliğe sahip değildir.

Gençlerin önüne sürülen eğitim, haklarını teslim etmeye yönelik bir tutum izlememekte ve kısıtlayıcı bir engel haline gelmiştir. Bugünün halkı olarak bu zorbalığın farkına varmak ve gerekli çalışmalar başlatmak, bunlar üzerinde rol almak hepimizin üzerine düşen görevdir. Bu sebeple daima alternatif eğitim

üzerine detaylı araştırmalar yapılmalı ve geliştirmek için projeler üretilmelidir.

70'li yıllarda ortaya atılmış olup, Amerika'da oldukça yaygınlaşmış "ev okulu" projesi örnek olarak ele alınabilir. Fikrin ortaya atılmasından sonra oldukça tartışılan bu sistem, yapılan belirli seviye tespit sınavları sayesinde oldukça başarıya ulaştığı görülürken, okul ve arkadaş ortamının getirdiği bağımlılık ve suç faaliyetlerindeki oranın oldukça azaldığı gözlemlenmiştir. Ülkemizde söz konusu dahi olmayan bu uygulama eğitim konusundaki tutuculuğu ortaya çıkarmaktadır.

Mevcut eğitimdeki sistemin bir diğer hatası da öğreticinin kendi ideolojisini dayatarak, zihinleri ancak doğruyu ve yanlış ayıran çocuklara yanlış örnek olmaya meyilli olmasıdır. Bu tarzda bir eğitim tek tiplleşmiş bireylerin var olması şeklinde sonuçlanır. Tek tiplleşmiş bireyler toplumun gelişmesine engel olurken, farklı bakış açılarına sahip olma yetisinde de oldukça eksik kalır. Zihin dünyaları oldukça açık ve geniş olan çocuklar böyle

bir eğitimden geçirildiğinde potansiyeli kısıtlanmış bir toplumu doğurur.

Eğitim hususundaki en büyük eksiklerden biri ahlaki ve İslami içeriğin yetersizliğidir. Küçük yaşlardaki çocukların aileden sonraki temel eğitim kaynağı olan okullardaki bu eksiklik çok büyük bir açık olarak karşımıza çıkar. Küçük yaşlarda kazandırılmayan ahlaki eğitim toplumun geleceği için büyük bir tehlike arz etmektedir. Toplumun temelini oluşturan ahlakın böylesi yok sayılması kabul edilemez.

Öncelikli olarak ailelerin bu konuda bilinçlenmesi ve mevcut eksikliği fark etmesi gerekir. Toplumsal olarak alternatif eğitim yöntemleri araştırılmalı ve benimsetilerek yürürlüğe girmelidir. Bu anlamda açık bir kapı olarak bırakılan Açık Öğretim Lisesi Programı öğrencinin alternatiflere başvurusu için kolaylık sağlarken, aniden geçişlerin zorlaştırılması büyük bir zorbalık olarak ortaya çıkmaktadır. Böyle yetersiz bir sistemde gençliğin en verimli çağları heba olmaktadır. Çok daha büyük kapasitelere sa-

hip zihinler daraltılmış bir müfredat içinde sıkışmaktadır.

Yeterliliği olmayan bu zorba sistemin karşısında olmak bir yana dursun, zorbalığı kabullenip öğreniciyi akademik kaygıya sürükleyen aileler ne yazık ki daha fazla. Maalesef ki İslami hassasiyet taşıyan ailelerde dahi aynı problem göze batmaktadır. Ebeveynlerin bu eksik ve zorba sistemin farkında olarak, çok daha büyük idealler üzere toplumun genç fertlerini donatması gerekir. Alternatif eğitimlerle destekleyip gerekli ilme sahip bilgili ve bilinçli bir toplum oluşturma yönünde sorumluluk almalıdır.

Yetersiz ve zorba eğitim sistemi ancak toplumun birlik ve beraberlik içinde seferber olması ile iyileştirilebilir. Her birey bu anlamda bilinçli olmaya dair adımlar atmalı ve araştırmalar yapmalıdır. Toplum düzeninin ilk ayağı olan eğitim ancak bu şekilde düzenli, yeterli ve doğru sistem halini alabilir ve ancak doğru eğitim sistemine sahip bir toplum gelişebilir.

EĞİTİM ÇARKLARININ ELEŞTİRİSİ

HATİCE BETÜL GÜRLER

Toplumsal yaşamın en önemli gereksinimlerinden olan eğitim; her yeni günde, yeni tartışmalara konu olmakta ve eğitim ile ilgili yeni görüşler ortaya atılmaktadır. Değişen ideolojiler, felsefeler, popüler kültür vb. etkenler de eğitim sistemimizin şekillenmesinde büyük rol oynamaktadır.

Geçtiğimiz yıllarda eğitim sistemimizde, öğretmen otoritesini ön planda tutan, ödül ceza sisteminin sıkça kullanıldığı ve öğrenci ihti-

yaçlarının göz ardı edildiği "Esasici" eğitim felsefesinden "İlerlemeci (Progressivizm)" eğitim felsefesine bir kaçış gerçekleşti. Konunun anlaşılması için ilerlemeci eğitim felsefesine kısaca göz atmakta fayda olacaktır.

İlerlemecilik (Progressivizm), eğitim birliği resmi olarak 1919 yılında kurulmakla birlikte bu kuramın kökleri 18. yüzyıl aydınlanma dönemine kadar uzanmaktadır. Temelini Pragmatizm'den alır. William

James'in yorumladığı sonrasında John Dewey'in geliştirdiği bir felsefi görüştür. Pragmatizm, bilginin değeri ile ilgilidir. James'e göre; bir öğretici, insana yararlı olduğu derecede doğrudur. İnsan bilgilerinin, bu dünyadan sürekli deneyler yaparak edinir. Bu nedenle, pragmatik anlamdaki hakikatin mutlak değeri olamaz; tüm doğrular insanla var olan ve insanla beraber değişebilen doğrudur. Buna paralel olarak ödev, sorumluluk ve özgürlük gibi kavramlar yalnızca insanlara getirdikleri yarar açısından bir değer kazanırlar. Aksi halde hiçbiri, pratik değerinin dışında bir anlam taşımamaktadır. Uygulama açısından baktığımızda da ilerlemecilik, öğrencinin merkeze alındığı, öğretmenin rehber konumunda olduğu, eleştirel düşünme becerisinin kazandırıldığı, öğrencinin kendi bireysel özelliklerinin farkına vardığı, öğrencinin seviyesine, ilgi ve ihtiyaçlarına göre şekillenen, projelerin baz alındığı bir düzendir.

Yeni eğitim sisteminin tüm bu olumlu yanlarını göz önünde bulundurduğumuzda, eğitim sisteminde yapılan bunca reform ve düzenlemeden sonra, bugünkü gençliğe - küçük yaş grubu çocuklar da buna dahil- baktığımızda, karşılaştığımız manzara hangimizin içini ferahlatıyor? Yapılan her şey doğruysa eğri olan ne?

Öncelikle şunu görmemiz gerekiyor. Biz kendi toplumumuzun ihti-

yaçlarını ve mevcut durumumuzu dikkate almadan, pazardan elma alır gibi kendimize bir eğitim felsefesi beğendiğimizde maalesef bunu uygulamada tökezlemelerle karşılaşırız. 40 kişilik sınıflarda modern bir eğitim söylemleri, eğitimde çocuğu serbest bırakırken toplumsal bilincin çocuğa kazandırılmasındaki yetersizlikler, temellerini deney ve gözlemden alan bir görüşün metafizik konularındaki tikanıklığı ve pragmatik bakış açısının zihinlerde oluşturduğu tortular, problemlerden sadece birkaçı.

Toplumsal eğitimin yerle bir olduğu şu dönemde, ne yazık ki problem sadece okullarla ve sistemle sınırlı değil. İnsanların gözünde, Manevi değerlerin, toplumsal bağların, ahlakın, öneminin yitirilmesi, Dar'ul Erkam hayallerinin bir kenara atılması, ve herkesin, her şeyi, en doğru şekilde bilmesiyle oluşan tablo göz yaşartıcı (!) Popüler kültürün etrafımızı çepeçevre kuşatmasıyla beraber çorap değiştirir gibi değiştirdiğimiz düşüncelerimiz, sosyal medya platformlarının sunduğu modelleri peynir ekmek gibi tüketmemiz, yağmurdan kaçarken doluya tutulmamıza sebep oldu. Artık eline hiç kitap almamış bir annenin bile çocuk psikolojisiyle ilgili söyleyecek tonlarca lafı, evde oturup ailesine 10 dakikasını ayırmayan bir babanın bile eğitimle ilgili sosyal medyada paylaşacak onlarca gönderisi var. Eğitime bu kadar önem veren yeni nesil ailelerimizin uygulamalarından ders almak (!) adına birkaç örnek vermek isabetli olacaktır.

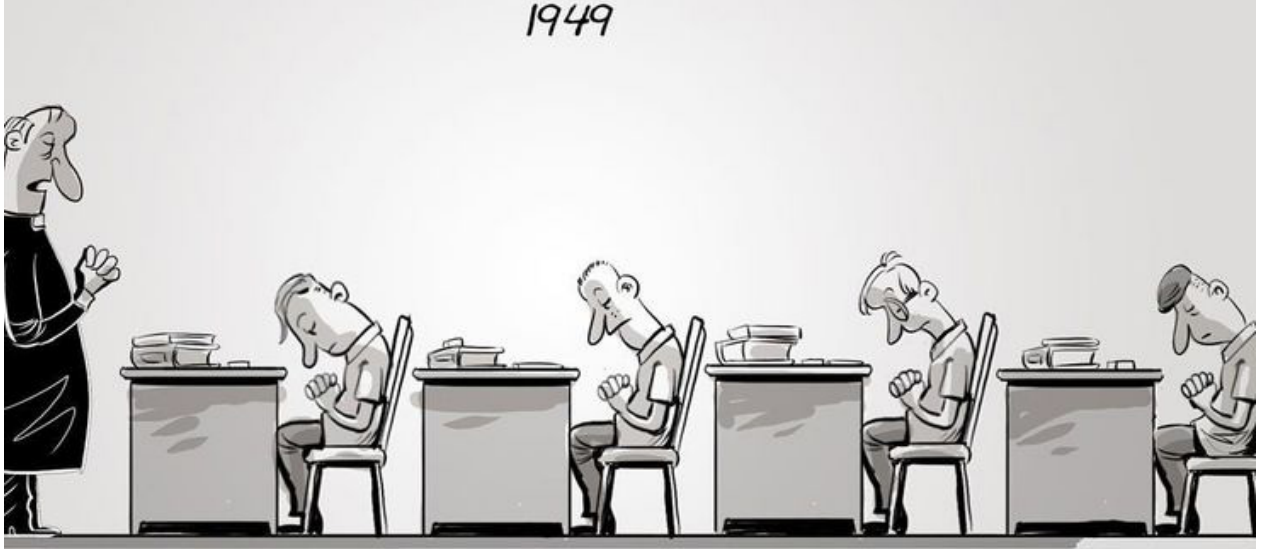
Yeni nesil aileler, geçmişteki hatalardan ders çıkartarak artık çocuklarına karşı daha hürmetli ve duyarlı olmaya başladı. Her şey çocuklara göre şekillendi. Çocuğa suni bir ortam sunuldu. Hayattaki olağan üzüntü ve streslerden, sorumluluklardan koparılan çocukların, yerli yersiz tüm istekleri onla-

rın psikolojilerini bozmamak adına yerine getirildi. Yanlışları, uygunsuz davranışları şefkatle karşılandı. Biz yapamadık o yapsın, biz yaşayamadık o yaşasın, söylemleriyle birlikte nur topu gibi, toplumdan uzak büyüyen bencil ve sorumsuz bir neslimiz oldu. Eğitimin en temel yuvası olan ailede işlerin karışmasının yanı sıra, eğitim sistemimizde de çocuğun aynı şekilde bireyselliğini destekleyecek uygulamalarının artması felaketin şiddetini fazlasıyla arttırdı.

Bu problemler sadece bizim problemimiz değildir, dünyanın dört bir yanında yüzlerce toplum, küreselleşmenin etkisiyle, aynılaşma ve yozlaşmayla karşı karşıya kalıyor. Kimi sisteme boyun eğiyor ve çarkların dişlileri arasında öğütülüyor. Kimi de çarklara çomak sokup bu sistemden kurtuluyor.

Üzerimize düşen, nesil endişesi taşıyan ve aynı dava üzerinde birleşen Müslümanlar olarak bir araya gelip, eğitime bakışımızın nasıl olması gerektiğini kuran ve sünnet

düzleminde oturup değerlendirmek, günümüzde alternatif yapılan çalışmalarını incelemek, Hz. Peygamberin oluşturduğu Dar'ul Erkam modelini örnek almak ve ülkemizin şartlarına uygun, çocukların hem sosyal, hem bilişsel ihtiyaçlarını karşılayacak maddi manevi gelişmelerinin tümünü destekleyecek en uygun sistemi el birliğiyle oluşturmaktır. Kulağa ütopya gibi gelen bu söylemin karşılık bulacağı bir örnek olarak ABD ev okulları (homeschool) sistemi verilebilir. Çocuklarının resmi okullarda eğitim görmesine bir alternatif arayan kit-

leler 1970'lerde başlattıkları direnişin ve örgütlenmenin meyvelerini ev okullarının 1994'te tüm eyalette ev okullarının yasallaşmasıyla almışlardır. Ev okulu uygulamasının avantajları ve sınırları bir yana, değinilmek istenen nokta şudur: Neslimizin en iyi şekilde yetişmesi için toplu ve düzenli şekilde verilen mücadele, en nihayetinde zorlukları ne olursa olsun sonuç verecektir.

Artık birkaç yıl sonra yanlışlayacağımız bir eğitim felsefesi ithal etmeye uğraşmaktansa, temelini hak temellerine dayamış, toplu-

mun maddi manevi tüm yaralarını saracak ve uygulanabilir bir plan ortaya koymak mecburiyetindeyiz. Önce evlerimizde bu düzeni ve arınmayı sağlamalıyız ki okullarımız ve neslimiz de arınabilsin. Geleceğimiz bizlere altın tepsilerde sunulmayacak. Onu güzelleştirmek için, toplumu yeniden inşa etmek için önce bizim elimizi taşın altına koymamız gerekli. Bir adım atmak için başkalarının yürümesini beklememeliyiz. Biz hak yolunda bir adım attığımızda bereketi Allah'ın izniyle gelecektir.

ÖĞRENİLMİŞ ÇARESİZLİK BİR SON DEĞİL

MUSAB ALTUNKAYNAK

Geliştiği iddia edilen, neredeyse gün aşırı yeni bir ilacın, yeni bir tedavi yönteminin, yeni bir makinanın, yeni bir savaş teçhizatının, yeni bir galaksinin ve dahi yeni bir dünyanın keşfedildiği; ancak bu evrenin en temel taşı olan milyarlarca insanın unutulduğu bir dönemden herkese günaydın, tünaydın, iyi akşamlar ya da tatlı uykular. Gün geçmiyor ki tüm bu yenilikler, dünyada yaşanan tüm sıkıntıları çözebilmiş ve iyileştirebilmiş olsun. Zira tespit edilen ve çözülmesi için üzerine çalışılan konular, yalnızca bir yönüyle keşfedilmiş, bir yönüyle üzerine gidilmiş, sadece bir yöntemin farklı alet edevatlarla kısmen daha hızlı bir uygulamaya tabi olmuş, fakat maalesef sorunlar kökten çözülememiştir. Nihayet bunca çaba, harcanan zaman ve maddiyat, elde sadece kocaman bir öğrenilmiş çaresizlik bırakmıştır. Hatta öyle ki, bir yerden sonra tüm yolların denendiği, bütün ilimlerin neredeyse sonuç bulamadığı kanısı herkeste hasıl olmuş, hiçbir girişimde bulunulmayarak direkt "öğrenilmiş çaresizlik" sonucuna varılmıştır/varılmaktadır. Hal böyleyken, bizlerin de nacizane bu kısır döngüye bir katkımız olmasın mı? İnşallah olmaz! Hatta topyekun tüm insanlığın bu alandaki faydasızlığı, bu öğrenilmiş çaresizliğe bir set olur belki. Bir şeyi daha iyi, en iyi yapmanın yolu bazen en başa dönme, mevcudu kurcalayıp deneme/yanılma yoluyla hamuruyla iyice oynayıp aradan çekile-

rek kaderine terk etmek değil.

Eğitim, ilahi bir metottur ki dünya hayatından evvel başlar. Birçok farklı inanışa göre öyledir. Semavi dinlerde Adem/Havva/Yasaklı Ağaç döngüsünde de bu mevzu görülebilir, felsefe alanında çalışma yapan düşünürlerin söylemlerinde de. Bazı filozoflar, dünyaya gelen insanların aslında önceden çoğu bilgiyi öğrenip unuttuğunu, dünyaya geldikten sonra tecrübe edinerek hatırladığını savunur. Semavi dinlerin çoğunda da kısmen benzer minvalde insan varlık sebebini unuttur, sonra da ilahi veriler ve öğretilerle neden var olduğunu hatırlar veya hatırlamaz. Bu kısım eğitimin sadece bir aşamasıdır. İlahi kanunlarda bile eğitimin motamot tek bir yolu yoktur. Zira yaratılış sayısı kadar bir alem vardır ve bunları öğrenmek, idare etmek tek bir yöneme bağlı kalmaz. Dünya, yaratıldığı günden beri bilinen veya bilinmeyen tarih çerçevesinde birçok farklı dönem yaşamış, yaşamın sürdürülebilmesi için birçok aşama kaydedilmiş, nesiller her bir dönemin üzerine katarak günümüz dünyasına kadar türlü metotlarla gelebilmiştir. Bazen her alanda çok şaşaalı dönemler geçirilmiş, bazen ise çok çetin ademi-yet(yokluk) yaşanmıştır. Bu varlık ve yokluklar, salt maddi anlamda değil, kalifiye insanların varlığı veya yokluğu olarak da düşünülmelidir. Çünkü dünya üzerindeki her icraatin sebebi/temeli insandır. İnsanın

yaptığı icraatin temel sonucu ise, kendisine bir şekilde aktarılan eğitim yöntemi. Milyonlarca örnekle farklı boyutlarda zenginleştirilebilir bu durum. Pasif bir birikimin mirası neticesinde pasif bir nesil, acımasız ve barbar toplumlardan ise benzer nesiller meydana gelir. Bu örnekler çoğaltılabilir. Burada asıl mesele, bu doğru orantılı muhtemel sonucu tersine çevirmektir. Aksi takdirde öğrenilmiş çaresizliklerin sonu hiç gelmeyecektir. Öğrenilmiş çaresizlik bir ezber durumudur. Yani bunu öğrenmenin farkındalığı bile, akan suyun yönünü değiştirmeye yetecek bir başlangıçtır. Bu durumu elbette ilk keşfeden bizler değiliz. Hatta konuyla ilgili akademik düzeyde milyonlarca çalışma mevcut. Lakin bu çalışmalar yetmiyor olacak ki, hala sonuç maalesef değişmemektedir. Konuyu özele indirgeyerek irdeleyebilmek adına, ülkemiz eğitim sistemine kısa bir yolculuk yapmak faydalı olacaktır. Yakın tarihimizden özetle, belli dönemler okul sayısı arttırılarak konuya eğilim gösterilmiş, belli dönemlerde mesleki okullara ağırlık verilmiş, belli bir oranda akademik birikime sahip bireyler yetişince sınav merkezli eğitim modeline ağırlık verilmiş, yer yer sınav sistemi arttırılarak veya azaltılarak bir şeyler denenmiş, kah okul dönemi uzatılıp kah müfredat değişmiş, nihayet türlü mağduriyet yaşayan milyonlarca birey, kurulmak isteyip de kurulamayan bir eğitim geçmişine hapsedilmiştir. Hapis denmeli;

zira gardiyan veya mahkum modelindeki hiçbir birey olarak içinden çıkılmaz bir konu bu. Sonunu düşünmekten başını kaçırdığımız, bir düşünme modelinin gelişmediği, gün geçtikçe artan nüfusun faydadan çok ilerleyen yıllarda içinden çıkılmayacak zararlara sebebiyet verebileceği bir sistem hapishanesi. Oysa elçilerini bile görevlendirirken düşünmeye, aramaya sevk eden bir Yaratıcı'nın yarattığı bir dünyaya geldik. Oysa buna inmayan bireylerin dönem dönem farklı düşünmek adına canından olduğu bir dünyaya geldik. İnananların veya inmayanların buluşabileceği ender ortak noktalardan birindeyiz; sistem hapishanesinde.

Artık toplum, bu hapishaneden çıkmanın yollarını aramak yerine mevcut düzende bir statü sahibi olmanın, hatta bununla yetinmeyip yeni gelecek olan nesilleri de bu

sisteme entegre ettirip daha rahat bir mahkumiyet hayatı sürmesini sağlamanın peşinde. Artık eğitim sisteminin yönetimi elinde tutan kurumlar, belli bir yerde biriken, kendine bu systemsiz sistemde bir yer edinmeye çalışan yığınları eğlemeye, oyalamaya, onlara her yıl aynı konuları farklı kitaplarla sunarak hem kendini hem çaresiz yığınları biraz olsun teskin etmenin derdinde. Herkesi hazırda dayalı bir düzene alıştırdıktan sonra, "hazıra dağ dayanmaz"ı nasıl anlatabileceğini bilememenin çaresizliğiyle yama yapmanın peşinde. El becerisi gerektiren üretim sektörlerini, strateji bilgisi gerektiren siyasi ve askeri aktörleri, savunma bilgisi gerektiren koruma güçlerini okuma-yazma bilmeyen, hatta mermisini sadece birkaç kelime ile anlatabilen insanların bile ezberle sayabildiği ve adına ders dediği bir sistemle seçmenin, buna hem

kendi hem de tüm insanlarını buna inandırıp hüsrana uğradıktan sonra hayal kırıklığı yaşamanın şaşkınlığında.

Üzerine çok daha fazla söylenecek söz olan, ancak bunu yapmanın da öğrenilmiş çaresizliğe bir katkısı olabileceği endişesiyle sözü bitirip, nazizane icraata geçmenin temennisiyle;

-Sistemi değiştirmek çare değil,

-Sistem sahibini de değiştirmek çare değil,

-Sistem sahiplerinin mahkumlarını değiştirmesi de çare değil,

-Bu çaresizlik de bir son değil, çünkü bu sadece öğrenilmiş bir çaresizlik.

Öğrendiğimiz üzerinden harekete geçmek yetecektir. Duyduk, bildik, öğrendik. Yani inşallah.

NIÇİN BİLGİNİN İSLAMİLEŞTİRİLMESİ?

YAHYA ÖZBEK

20. yüzyılda ümmetimizi ulus devletlere bölüp parçalayan sömürgeci devletler bölgemizden çekilirken geride kendilerine bağlı kukla yöneticiler ile batılı eğitim sistemini bırakmışlardı. Egemenliğini kan ve gözyaşı üzerinde kuran sömürgeci batı, kurduğu üstünlüğü modern eğitim sistemleri ile kaim kılmayı ve İslam toplumlarının kendileri karşısında itaatkar olmasını hedeflemekteydi. Evvela batılı basın-yayın organları geri kalmışlığın müsebbibi saydıkları Müslümanların değerlerini ve eserlerini hedef alıyorlardı. Öyle ki Kur'an metninin bütünlüğü, sünnetin güvenilirliği, İslam Devleti gibi konular ile bir döneme mührünü basan İslami eserler saldırı altında idi.

Bu saldırıların karşısında klasik medrese eğitimi almış ulema maalesef set olmayı başaramıyordu. Birkaç yüzyıl önce elde edilen birikimlerin üstüne yenilerini koymayıp akli adeta devre dışı bırakan klasik eğitim, Müslüman toplumu tatmin etmiyordu. Bu noktada hızlı bir kalkınmanın ancak batılı eğitim sistemi ile mümkün olabileceği fikri yaygınlık kazanıyordu.

Fakat batının epistemolojisi ile İslam'ın epistemolojisi taban tabana zıt iken bu nasıl mümkün olabilirdi?

Batı medeniyeti tek dünyalıdır, İslam medeniyeti ise iki dünyalıdır. Batı medeniyeti bu dünyayı kendisi için cennete dönüştürüp başkalarına cehennem etme potansiyeline sahipken, İslam medeniyeti bu dünyayı ahiret hayatının tarlası olarak görüp, gerçek cenneti kazanmayı arzular. Dolayısıyla batı medeniyetinde bilgi temel olarak başkalarını tahakküm altına almak ve zulmetmek üzere kullanılırken, İslam medeniyetinde ise bilgi adaleti hakim kılmak ve herkesin eşit şartlarda refaha kavuşması için gereklilik kazanır. Kalkınmak için ve yeniden İslam medeniyetinin inşasında modern bilgi birikimini toptan reddetmek elbette mümkün değildir. Tam da bu noktada İsmail R. Faruki'nin öncülük ettiği "Bilginin İslamileştirilmesi" kavramı önümüze çıkmaktadır.

Modern bilgi sistemini aynen alıp uygulamaya kalktığımızda 'İslami bilincimizi bir kenara bırakıp maddeci, egoist zihin kodlarına teslim olacağız' demekten

kendimizi kurtaramayacağız. Bu sebeple modern bilgiyi alırken bir süzgece tabi tutmamız gerekmektedir. Bu noktada İsmail Faruki'nin gündemleştirdiği "İslam Medeniyeti Eğitimi" hayati önem taşıyor. Batılı eğitim üzerinden bizi kuşatma altına almak isteyenlere karşı özellikle üniversite dönemindeki gençlerimize zorunlu İslam Medeniyeti Eğitimi verilmelidir ki entelektüel elite bu bilinç üzerine inşa edilebilsin. Kişinin İslam ümmetine ait olduğunu hissetmesi ve ümmetin mirası hakkında bilgi birikimi edinmesi bu eğitim ile mümkün olabilir. Yalnız bu eğitim sayesinde İslam'ın mantığı, ümmetin gittiği ya da gitmeyi umduğu yol kavranabilir. Medeniyet eğitimi bir kimlik inşasıdır. Bu eğitim sayesinde Müslüman kimliğini koruma altına alabilir ve diğer insanların da bu kimliği benimsemesi noktasında davetçi olur.

Bu bahsettiğimiz eğitim yalnız İslami ilimler Fakültelerinde uygulanacak bir eğitim değildir. Özellikle sosyal bilimler (sosyoloji/felsefe/psikoloji) uzmanı Müslümanların bu eğitimden geçmeleri oldukça elzemdir.

Günümüzün en büyük sorunlarından birisi bu bilinç ile tanışmayan beyinlerin, batıya ait yöntemleri değiştirilemez bir paradigma halinde topluma sunmalarıdır. Öyle ki bahsettiğimiz bu aydınlar modern bilgiyi asla tartışmaya açmazlar. Hipotez ya da teoriler, onların nezdinde bilimin hakikati gibi algılanır. Kendilerini Müslüman olarak tanımlayan bu aydınlar batı menşeli bilgiyi adeta putlaştırılmaktadırlar.

Konu oldukça uzun süredir gündemde olan, metodoloji ve pra-

tikleri itibari ile de ele alınması gereken bir konudur. Bizim yazımız konunun önemini gündeme getirme noktasında bir giriş mahiyetindedir. Gazze'deki son saldırılarda batı medeniyetinin nasıl alçakça, ikiyüzlü değerler taşıdığına hepimiz şahitlik ettik. Bu şahitliklerden sonra batı medeniyetinin ürettiği bilgi sistemine daima şüphe ile yaklaşıp süzgeçten geçirmemiz büyük önem taşıyor. Bilgiye ulaşmaktaki "amaç ve hedef nedir" sorusu sıklıkla sorulmalıdır. Süleymaniye Kütüphanesi'nde bulunan, Osman-

lıca yazma eser olan kalın bir baytar kitabının başında, kitabın yazılma amacı sefere çıkan İslam ordularının geçecekleri bölgelerdeki hangi bitkilerin hayvanlardaki hangi hastalıklara şifa olacağı bilgisini paylaşmak olarak açıklanmıştı. Bu basit bir baytar kitabından bizim payımıza düşen bir örnektir.

Merkeze vahyi ve İslam medeniyet aklını alan bir değer eğitimi ile kıymetli bilgi biriktirmek ve pratiğimize yansıtılabilmek duası ile. Vesselam.

MÜ'MİNLERDEN ÖYLE ERLER VARDIR Kİ...

ABDÜLKADIR AVCI

Tarihler 7 Ekim 2023'ü gösteriyordu.

O gün dünya bir önceki günden çok farklı bir güne uyanacağından habersizdi.

Öyle ki o gün dünyadaki birçok denklemin değişeceği, yeni bir denkleme geçileceği gündü.

Evet 7 Ekim tarihi Direniş denkleminin bir kez daha kendisini masanın sahibi olarak sahneye çıkardığı gündü.

7 Ekim 2023 tarihinde televizyonlarımızı açtığımızda haber kanalları Gazze'deki El-Kassam Tugayları'nın işgal altındaki topraklarına sızma operasyonlarına dair görüntüleri servis etmeye başlamıştı. Hamas'a bağlı el-Kassam Tugayları'nın beklenmedik bir zamanda "bir gece ansızın gelebiliriz" şiarı ile paramatörler aracılığı ile Gazze Şeridi'nden işgal edilmiş topraklara sızarak birçok askeri üsse eş zamanlı operasyonlar gerçekleştirdi. Öyle ki bu operasyonlarda

aralarından üst düzey komutanlarında olduğu birçok İsrail askeri rehin alınarak hızlıca Gazze'ye götürüldü. Halkında bu operasyonlara dahil olması ile süreç çok daha farklı bir yere evrilerek genişledi. Sınırdaki beton duvarların greyderler aracılığı ile kırılarak geçişlerin sağlandığını izledik. Başta El-Kassam Tugayları olmak üzere direniş gruplarının ciddi bir koordinasyonla süreci yönettiğine şahit olduk. Bu noktada sorulması gereken öncelikli sorulardan bir tanesi

de Kassam Tugayları'nın bir gün ansızın uykudan uyanarak böyle çılgınca bir girişime imza atarak neyi hedeflediğidir? Hakikaten bazı Ortadoğu uzmanlarının dediği gibi Kassam Tugayları hem Gazze halkının hem de kendisinin sonunu mu hazırlamıştı bu operasyonla beraber?

Bu soruya sağlıklı cevap verebilmek için evvela Filistin'i ve Filistin'deki direnişi iyi anlamamız

gerekiyor. Yalnızca günü birlik okumalarla bu "çılgınca" adımların varacağı yerin neresi olduğunu kestiremeyiz.

Bir defa Filistin'de 75 yılı aşkındır devam eden bir işgal gerçeği var, bu gerçeği paranteze alarak kurulacak her "ama" cümlesi başta mazlumların yüreğine hançer saplamaktır. Müslüman hakkaniyetli, adaletli insanlardır. Müslüman günlük çıkarlar

uğruna bugün söylediğini yarın unutacak bir karaktere bürünmez/bürünmemelidir. Bu itibarla 75 yılı aşkındır devam eden bir işgal gerçeğinin ortasında eğer bir çılgınlıktan bahsedeceksek, bunca zamandır açık hava hapishanesini yaşayan Gazze'nin nasıl oluyor da tankların karşısında başlayan direnişinin bugün füzelere, tanksavarlara, iha'lara, paramotörlere

evrildiğine dair çılgınlığın üzerine düşünelim. Bakın bütün madde kanalların sonuna kadar açık olduğu bir yerden bahsetmiyoruz, bırakın silah teknolojisini en temel insani ihtiyacın olduğu elektrik ve suyun doğru düzgün olmadığı bir coğrafyadan bahsediyoruz. İkisini birbirine karıştırmamak gerekiyor. Hatırlayalım Hamas Lideri İsmail Heniyye'nin bir konuşmasında düşman için söylediklerini:

"Sizlerin yaşamaya olan aşkınız kadar biz şehadete aşık bir toplumuz"

Bu cümle seküler dünyanın inşa ettiği bir zihin ile anlaşılması mümkün olmayan bir cümle. Zira bu cümle içerisinde fedakarlığı, adanmışlığı, canından vazgeçmeyi ve dahi bu yolda şehadete erişmeyi barındırır. Bu sebeple sıcak evlerimizde otururken Gazze için beylik cümleler etmeden evvel bir değil bin defa düşünmeliyiz Gazze halkının bu yolda nelerden vazgeçerek varlık mücadelesi verdiğini.

Berren ve Bahran ve Cevven

Hamas'ın askeri kanadı Kassam Tugayları'nın 7 Ekim tarihinde işgal güçlerini büyük bir acziyete düşürerek başlattığı operasyon en temelde işgal rejim İsrail zindanlarında yıllardır esir tutulan Filistinli esirleri kurtarmayı ve Mescid-i Aksa'ya yönelik olarak gerçekleşen pervasızca saldırılara bir dur demeyi amaçlıyor. Bu bağlamda şunu net bir biçimde ifade etmek gerekir ki Direniş kanadı Aksa Tufanı adını verdiği bu savaşın başından beri her anlamda caydırıcılık gücünü ve saha hakimiyetini elinde bulunduruyor. Ve bunu İsrail'in bütün teknolojik gücüne rağmen yapıyor.

Kassam Tugayları Sözcüsü Ebu Ubeyde bu savaşın başından beri nerede, ne zaman ve ne kadar işgal gücüne zayılat verildiğini kalem kalem açıkladı. Bu da gösteriyor ki direniş güçleri sahada iletişimi bir an olsun kaybetmiyor.

Ebu Ubeyde açıklamalarında başta işgalci İsrail olmak üzere, İsrail'in maşasını elinde tutan bütün müstekbir ülkeleri hedef olarak :

-İsteddiğiniz kadar kalabalık gelin!

-Araçlarınızla ya da yayan... Hiç fark etmez!

-Karadan, denizden ya da havadan!

-Size ölümlerden ölüm beğendi-receğiz.

-Pişmanlıktan kendinize lanetler okuyacaksınız!

-Karşılaşacağınız şey ancak şiddetli azabımız olacaktır!

-Size kılıcımızın tadından ve namlumuzdan çıkan ateşten başka bir şey yoktur!

-Geçmiş ve günümüz şahit olsun, gelecek ise Allah'ın izniyle bizimdir!

şeklinde sesleniyor. Yani ne okyanus ötesinden gelen savaş gemileri ne de Batılı ülkelerin sınırsız destekleri direnişin belini kırmaya yetmeyecektir. Zira bir gerçek ki Ebu Ubeyde şehadet parmağıyla bu savaşın psikolojik tarafını yönetiyor

Filistin direnişi bugün geldiği noktada her zamankinden daha güçlü, her zamankinden daha sofistike silahlara sahip ve moral olarak en yüksek seviyede mücadelesine devam ediyor. Ve biz

inanıyoruz ki elbette bu savaşın sonunda da zafere ulaşan Filistin'in alni ak yiğitleri olacaktır. Şu açıktır ki Ebu Ubeyde artık sadece Kassam Tugayları'nın sözcüsü olarak değil, bu ümmetin evlatlarının ilham kaynağı olarak karşımızda duruyor.

Önümüzdeki günlerde işgal güçlerinin verdiği ağır zayılatı artık gizleyemeyecek noktaya gelecek ateşkes için bir dizi girişimde bulunmak için çabalayacağına şahit olacağız. Zira 2014 yılındaki savaşta direniş İsrail'e vurduğu darbe üstüne darbe ile onu ateşkes için yalvarır duruma düşürmüştür. O dönem savaşın sonrasında onlarca İsrail askerinin rehabilitasyon merkezlerine başvurduğu ilan edildi. Sonuç yine aynı olacak. Çünkü Gazze'de sadece Kassam Tugayları'ndan Kudüs Seriyeleri'nden oluşan birlikler yok, Gazze'de Allah'ın melekleri ile devam eden bir süreç var. Zira Siyonist askerler biz burada hayaletlerle savaşıyoruz şeklinde bir dizi açıklama yapıyor . Ahzab Suresi'nin 23. Ayeti kerimesinde de buyrulduğu gibi "Mü'minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sâdik kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir (şehit olmuştur). Bir kısmı da (şehit olmayı) beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir."

O yiğitler verdikleri söz üzere sebat ederek o kutlu güne erişmeyi beklemektedir. Esas mesele tarihe geçecek bugünlerde bizim Müslüman bireyler olarak nerede durduğumuz meselesidir.

Vesselam...

BATI'NIN İNSAN HAKLARINA VERDİĞİ DEĞER(!)

ÜSAME PAMUKÇU

Tüm dünyanın gözü önünde büyük bir katliam yapılırken Batı ülkelerinin sessizliğini ve iki yüzlülüğünü de hepimiz görmüş olduk. Batı'nın bugüne kadar göklere çıkardığı ve diğer ülkelere adeta ahkam kesip ders vermeye çalıştığı o insan hakları, adalet, ifade özgürlüğü gibi konuların nasıl tek taraflı olduğunu ve sadece kendi çıkarları doğrultusunda bu hakları dile getirdiklerini gördük. Bugüne kadar bize hep öğretilmeye çalışılan şey; Batı'nın ne kadar medeni olduğu ve insana verdiği değer ne kadar fazla olduğuydu. Fakat bugün gördük ki Rusya'nın Ukrayna'ya saldırısında dünyayı

ayağa kaldıran ve binlerce yaptırım uygulayan Batı ülkeleri bugün aynı yaptırımları bırakın İsrail'e uygulamayı, tam tersi bir şekilde Filistin destekçilerine uygulamaya başladılar.

Bu iki yüzlülüğü daha net bir şekilde görmemiz için de ülke başkanlarının sadece 1 yıl arayla kurdukları şu cümlelere bakmamız yeterli oluyor;

Mark Rutte – Hollanda Başbakanı

Kasım 2022: "Rusya'nın barbarca saldırıları sivil kayıplara neden oluyor ve milyonlarca insanı elektriksiz bıraktı."

Ekim 2023: "İsrail ordusunun güvenliğini yeniden tesis etmek için yaptıklarına saygı duyuyorum."

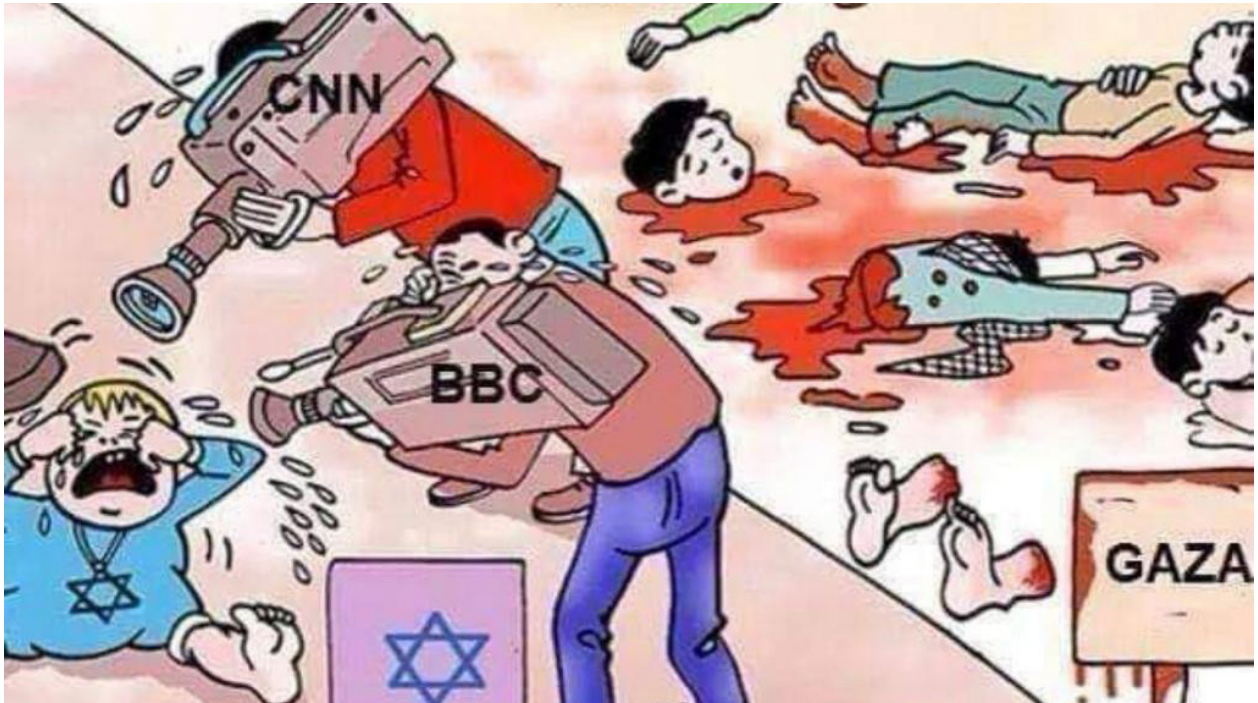
Olaf Scholz – Almanya Şansölyesi

Aralık 2022: "Rusya'nın Ukrayna'ya saldırısı, uluslararası hukukun açık bir ihlalidir."

Ekim 2023: "Almanya İsrail'in yanında. Tarihimiz, bize İsrail'i destekleme sorumluluğu yüklüyor."

Bill Blair – Kanada Milli Savunma Bakanı

Ekim 2022: "Ukrayna'nın kazanması için askeri yardımla destek-

lemeye devam edeceğiz.”

Ekim 2023: “ Hamas’ın dünyaya yönelik bir tehdit olarak ortadan kaldırılması gerekiyor.”

Rishi Sunak – Birleşik Krallık Başbakanı

Kasım 2022: “Ukraynalı sivilleri korumaya yardımcı olmak için 50 milyon sterlinlik yeni hava savunma paketi imzaladık.”

Ekim 2023: “İsrail, sivillerin zarar görmemesi için adımlar atıyor. Dayanışma içinde olmaya devam edeceğiz ve kazanmanızı istiyoruz.”

Jens Stoltenberg – NATO Genel Sekreteri

Şubat 2022: “Ukrayna’ya yönelik

çok sayıda sivilin hayatını riske atan pervasız saldırıyı kınıyorum. Elimizden gelen her şeyi yapacağız.”

Ekim 2023: “ Hamas’ın İsrail’e yönelik terör saldırılarını kınıyoruz. İsrail’in savunması orantılı olmalı.”

Justin Trudeau – Kanada Başbakanı

Şubat 2022: “Ukrayna’nın egemenliğine ve toprak bütünlüğüne saygı gösterilmelidir.”

Ekim 2023: “İsrail, vatandaşlarını terörist saldırılardan korumak için uluslararası yasalar çerçevesinde kendini savunuyor.”

Ursula von der Leyen – Avrupa Komisyonu Başkanı

Ekim 2022: “Rusya’nın Ukrayna’ya yönelik canice saldırganlığına derhal yanıt vermeliyiz. Avrupa ve özgür dünya Putin’i durdurmalı.”

Ekim 2023: “İsrail’le dayanışma içinde olmak ve Filistin halkının insani ihtiyaçları doğrultusunda hareket etme arasında çelişki yok.”

Joe Biden – ABD Başkanı

Nisan 2022: “Burada yaşananlar savaş suçundan başka bir şey değil. Dünya, Rusya’dan hesap soracak.”

Ekim 2023: “İsrail kendini savunma hakkına sahip. Masum insanlar ölebilir.”

Zamanında Bosna’da olduğu gibi iki yüzlülüğünü gösteren, vicdan ve insanlık değerlerinden tamamen uzak ve esas önem ve değer atfettiği şeyin “insan hakları” olmadığını tekrardan bizlere gösteren Batı’yı, Bilge Komutan Aliya İzzetbegoviç şu sözleriyle aklımızdan hiçbir zaman çıkarmamamız gereken bir ders niteliğinde anlatıyor;

Bunu hiç unutma evlat! Batı hiçbir zaman medeni olmamıştır ve bugünkü refahı, devam edegelen sömürgeciliği; döktüğü kan, akıttığı gözyaşı ve çektiği acılar üzerine kuruludur...

ZULME KARŞI ÇIK!

ASLI UÇAR

Filistinli bir çocuk; İsrail'in 75 yıldır ülkelerini abluka altına almasına ve milyonlarca insanı katlederek resmen soykırım yapmasına karşı bu şiiri okuyarak insanlığa sesleniyor:

"Bir şiir yazacağım,

Gece ve gündüz

Aslanların kükremesi gibi
ayar verici olacak.

Zaman unutmaz!

Kaç insanın öldüğünü,

Ve kanın aktığını, Hak ve bâtil
savaşında.

Kalemler yazsın!

Şam'ı ve Guta'yı.

Erkeklerinin ve çocuklarının,

Prangaları nasıl kıracağını.

Nesiller bilsin bu makaleyi;

Aslanlar, üzerindeki ölü toprağı
atmak için öldürür.

Tarih ansın!

Sayızsızca füzenin

Çocukları öldürdüğünü,

Evleri yok ettiğini.

Günlerce anlatılsın!

Yöneticiler ve komutanların
ihamet ve hileleri

Ve Kassam Tugayı'nın gök
gürlemesi misâli iman ile ilerlediği.

Kanlarımız zekidir,

Canlarımız onurlu,

Ruhlarımız hediye,

İbadet edilen tek İlah'a!

Silahımız imandır,

Tesellimiz sabrımızdır.

Duamız Rahman'a

Şehadetimizi kabul eylesin!"

Ve sen, ey Müslüman! Hiçbir şey yapamıyorsan Hz. Ali'yi dinle :“ Bir zulme engel olamıyorsanız, onu duyurun.”

Hiçbir şey yapamıyorsan, Malcolm X'i dinle: Bir taş at. Bir taş daha at. Bir şiir ateşle. Bir yumruk yükselt. Sesini yükselt. Bir çocuk yetiştir. Duvara bir slogan yaz. Şehitleri an. Bir hayal kur. Tarihi-ne sahip çık. Sokaklara sahip çık. Bir slogan at. Bir tohum ek. Bir ateş yak. Terle. Bir yara sar. Bir dostu sevgi göster. Hakikati söyle. Arkanı kolla. Gökyüzüne bak. İz bırakma. İşçilerden öğren. Bir yoldaşa öğret. Bir hücreyi ziyaret et. Bir savaş esirini kurtar. FBI'nin gizli dosyalarını çal. Kendi kalbini çal. Parolayı aklında tut. Bir füzeji çalışmaz hale getir. Bir fıkra anlat. Bir plan yap. Bir ümit ışığı gör. İsmi-ni değiştir. Bir teoriyi test et. Bir dogmaya meydan oku. Korkunu kullan. Bir damla gözyaşı akıt. Hainlerle hesaplaş. Ağırlığını hakkıyla taşı. Sevmek için mücadele et. Sevdiğini bir daha söyle. Sınırı aş.”

Peygamberini dinle: “Kim bir kötülük görürse, onu eliyle değiştirsin. Şayet eliyle değiştirmeye gücü yetmezse, diliyle değiştirsin. Diliyle değiştirmeye de gücü yetmezse, kalbiyle düzeltme cihetine gitsin ki bu imanın en zayıf derecesidir” (Müslim, İmân 78.)

Hiçbir şey yapamıyorsan, kalbini ve vicdanını dinle!

Zulme karşı çık!

İZZEDDİN EL-KASSAM TUGAYLARI'NIN NEFESİ VE GAZZE SAVAŞININ SEMBOLÜ: EBU UBAYDE KİMDİR?

7 Ekim sabahı işgal topraklarına sızarak Filistin'deki mücadeleyi bambaşka bir denkleme taşıyan el Kassam Tugayları savaşın üzerinden bunca vakit geçmesine

rağmen hala çok konuşulmaya devam ediyor. Bununla beraber Kassam Tugayları Sözcüsü Ebu Ubeyde'nin yaptığı açıklamalarda bütün dünya tarafından, en başta

da işgal güçleri tarafından yakinen takip ediliyor. Biz de bu itibarla Kassam Tugayları Sözcüsü Ebu Ubeyde'yi köşesine taşıyan Şarkul Avsat yazarı Kifah Ze-

bun'un yazısını iktibas ediyoruz.

İzzeddin el-Kassam Tugayları'nın nefesi ve Gazze savaşının sembolü: Ebu Ubeyde kimdir? Başlığını taşıyan yazının tamamı şu şekilde:

Hamas hareketinin silahlı kanadı İzzeddin el-Kassam Tugayları'nın sözcüsü Ebu Ubeyde bugünlerde başta Filistin olmak üzere tüm dünyanın dilinde. Bu kişiyi önemseyen sadece Filistinliler değil.

O, zorlu, karmaşık ve şiddetli bir savaşın ortasında kendisini İsraililere de dayattı.

Bu durum onu Arap ve Batı dünyasındaki pek çok Hamas destekçisi için bir ilham kaynağına, Tel Aviv ve müttefikleri arasında da nefret edilen bir düşmana dönüştürdü.

Ebu Ubeyde, Kassam Tugayları Komutanı Muhammed Dayf'ın Aksa Tufanı operasyonunun başladığını duyurmasının ardından Ekim ayının 7'sinden bu yana görünürde.

Yeşil kamufajlı asker üniforma ve kırmızı kefiye ile Kassam'ın pozisyonunu sunuyor ve savaşta gelişmelerden bahsediyor.

Hamas'ın Filistinli destekçilerine göre, İsrail'in Gazze Şeridi'ndeki savaşa başlamasından bu yana Ebu Ubeyde her kritik durumun öncesinde veya sonrasında ortaya çıktı ve İsrail sözcüleri karşısında medya savaşını dikkate değer bir profesyonellikle yönetti.

Bazen İsraililere önemli bilgiler verdi. Tel Aviv'de resmi rakamlar yayınlanmadan önce ölen veya esir alınan İsraililerin sayısını açıklayarak onları zor durumda bıraktı.

Ebu Ubeyde ayrıca Kassam'ın bazı esirleri serbest bırakmak istediğini İsrail'in ise onları teslim almayı reddettiğini açıklayarak Tel Aviv'i zor duruma soktu.

Ayrıca Ebu Ubeyde savaşta sahadaki gelişmeleri anlatırken İsraililerden daha gerçekçiydi. İsrail askerlerinin öldürüldüğünü İsrail ordusundan önce duyurdu

(İsrail ordusunun medyanın haberi olmadan önce ölen askerlerinin ailelerine haber vermesi gerekiyor).

Filistinlilerin 2002'de tanımaya başladığı Ebu Ubeyde, şarkılara konu oldu.

Filistinliler onun adına, "Ey maskeli adam, Ey Ebu el-Kufiye... Ey Ebu Ubeyde, azmin güçlü, açıklamaların barut, Ey Ebu Ubeyde, Ey onların işkencecisi... Her gece onları korkutuyor..." şeklinde sloganlar atmaya başladılar.

Ebu Ubeyde kimdir?

İlk kez 2002 yılında Kassam'ın saha yetkililerinden biri olarak ortaya çıkan Ebu Ubeyde, neredeyse tüm medya açıklamaları ve basın toplantılarında konuştu, ancak İsrail tarafından 1993 yılında şehit edilen Kassam'ın eski lideri İmad Akl örneğini takip ederek hiçbir zaman yüzü açık olarak kameraların karşısına geçmedi.

Akl operasyonlarını kırmızı kefiye giyerek gerçekleştiriyordu.

İsrail'in 2005 yılında Gazze'den çekilmesinin ardından Ebu Ubeyde resmi olarak Kassam'ın sözcüsü olarak atandı.

İsrail'in 1948'de işgal ettiği Gazze'nin Na'alia kasabasından olan Ebu Ubeyde İsrail'den gelen sınırlı bilgilere göre şu anda Gazze'nin

kuzeydoğusundaki Cibaliye'de yaşıyor.

Evi 2008, 2012, 2014 yıllarında ve Gazze'deki mevcut savaşta birden fazla kez bombalandı.

Ebu Ubeyde, İsrail askeri Şaul Aron'un çatışma esnasında kaçırıldığını ilan ettiği açıklaması ile 2014 savaşında ön plana çıktı.

O sıralarda Filistinliler Batı Şeria'da sokaklara çıkıp yürüyüşler düzenleyerek kendisi ve 'direniş' lehine sloganlar attılar.

Ebu Ubeyde'nin daha önce Twitter'da (şu anda X platformu) ve Facebook'ta bir hesabı vardı. Bugün Ebu Ubeyde resmi 'El-Kassam' hesabından tweet atıyor.

Çeşitli uydu kanalları ve medya kuruluşları tarafından yeniden yayınlanan videolarını Telegram uygulamasını ve Hamas'a bağlı El Aksa kanalını kullanarak yayınlıyor.

Gizemli kişiliğine rağmen İsrail onun gerçek kimliğini bildiğini iddia ediyor. İsrail Ordusu Sözcüsü Avichay Adraee, Ubeyde hakkında şunları söyledi:

Maskeli kişi Huzeyfe Kahlot, kefiyenin arkasına saklanıyor. Takma adı Ebu Ubeyde.

Adraee, Kahlot'un bir resmini yayınladı ve onu 'yalancı ve korkak' olarak tanımladı. Bu açıklama Hamas ya da El Kassam tarafından dikkate alınmadı ve söz konusu açıklamaya cevap verilmedi.

2014 savaşı öncesinde Ebu Ubeyde, İslam Üniversitesi Din Temelleri Fakültesi'nde 'Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam'daki Kutsal Topraklar' başlıklı yüksek lisans tezi kaleme aldı.

Bugün "İsrail'e karşı psikolojik savaşın öncüsü" olarak kabul

ediliyor. Konuşmalarına genellikle 'Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla' diyerek başlıyor ve ardından bir Kur'an ayeti okuyor. Konuşmasını "Bu bir zafer ya da şehadet cihadıdır" sözleriyle bitiriyor.

Üslubu, giyimi, askeri üniforması ve sıvadığı kollarıyla Ebu Ubeyde'nin bugün pek çok Filistinli için olduğu kadar Filistin toprakları dışındaki Hamas destekçileri için de bir sembol haline geldiği açıkça görülüyor.

İki yıl önce, yaklaşık 5 yaşlarındaki Filistinli bir çocuk Mescid-i Aksa'ya girdi ve İsrail askerlerine İbranice şu sloganları attı:

Ebu Ubeyde yolda.

Batı Şeria'nın Beytüllahim kentinde iki gün önce düzenlenen Gazze ile dayanışma yürüyüşü sırasında Ebu Ubeyde'nin bir konuşması araç hoparlöründen yayımlandı, bunun üzerine göstericiler aracın etrafında toplanıp onun adını haykırmaya başladı.

Savaşın başladığı ilk zamanlarda bir spor yorumcusu Real Madrid'in teknik direktörü İtalyan Carlo Ancelotti'den ve Manchester City'nin teknik direktörü İspanyol Pep Guardiola'dan daha güçlü yeni bir teknik direktör keşfettiğini söyledi.

Açıklaması şaşkınlık yaratan yo-

rumcu o teknik direktörün Ebu Ubeyde olduğunu söyledi. Söz konusu spor yorumcusu "Bize kapsamlı futbolu ve hücum futbolunu öğretti" dedi.

Mısırlı sanatçı Muhammed Ramazan ise sıradaki dizide kendisine 'Ebu Ubeyde' adını verme sözü verdi. Ramazan'ın Filistin'e destek çağrısının ardından İsraili bir kanal onun çalışmalarını boykot çağrısı yaptı. Ramazan söz konusu kanalı alaya aldığı videosunda şunu söyledi:

Bir sonraki dizide benim adım Ebu Ubeyde.

BİLGİNİN İSLAMİLEŞTİRİLMESİ

NİSA DUMAN

İlim kavramı, Allah'ın marifeti ve kulluğun bizatihi kendisiyle ilgilidir. Bu ilim tanımı, zamanla değişime uğradı ve kendini diğer (batının) bilgi sahalarında buldu. Batı düşüncesi ve İslam düşüncesi birbirine entegre edilmeye çalışıldı. Bununla beraber İslam düşünceleri bilimden İslâm'a değil, İslâm'dan bilime bakma merhalesine geldi. Bu merhalede iki farklı yaklaşım doğdu. Bunlardan ilki; "her bilim belli bir metodun, zihni bir tavrın, bakış tarzının mahsulüdür; dolayısıyla batının ulaştığı bilimsel gerçeklerin temelinde batıyı batı yapan değerler manzumesi yatmaktadır." İkinci yaklaşım ise "bilgiyi batılı vasfından kurtararak ona İslami bir hüviyet kazandırma çabası yatmaktadır." (10)

Farukî'ye göre; İslam ülkelerindeki bilim faaliyetlerinin yetersiz ve tamamlanmamış olması, İslami gelenek ile batı düşüncesinin arasında herhangi bir ahengin bulunmamasından kaynaklanmaktadır. İfade edilen ahengin olmama durumu, iki farklı paradigmanın birbiriyle uzlaşmadığı anlamına gelmektedir.

Burada yapılması gereken şey

ise eğitimdeki ikiliğin ortadan kaldırılmasıdır. İkilik ortadan kaldırılıp, bilgi sahasında tevhidî bir metot benimsenmelidir.

Kitabın ön sözünde, geçmişte bazı İslam düşünürlerinin, batı düşüncesini esas alarak ders programlarını ıslah ettiğinden bahsedilmektedir. Buna örnek olarak; El-Ezher'in 1961 yılında "modern" bir üniversite haline getirilmesini vermektedir. Eğitimde yapılan ıslah hareketlerinin verimsizliği ise şu şekilde ifade edilmektedir: "Bir yandan İslamî eğitimin durağanlığı el değmeden bıraktı, öte yandan da yeni ithal edilen eğitim sistemi geldiği ülkede görülen mükemmellikte bir ürün vermedi. Tersine, Müslümanları yabancı araştırmalara ve yabancıların liderliğine bağımlı kıldı." (15)

Farukî, İslam aleminin milletler merdivenin en alt basamağında bulunduğunu ifade etmektedir. Çünkü İslam alemi, tüm dünyadaki kötülüklerin nedeni olarak insanlara inanmıştır. Böyle olmasındaki sebep ise; İslam ümmetinin siyasi, ekonomik ve dini-kültürel açıdan yetersizliğidir. (21-27)

Yazar, Müslümanların kültür garibesine döndüklerini şu şekilde ifade etmektedir: "Kısacası, aksine iddialara rağmen, Müslüman kendini batılılaştırdığı oranda berbatlaşmıştır. Hayatı, kendi mazisiyle irtibatsız her tarzın görüldüğü bir yığındır. Kendisine ne İslami ne de batılı sayılabilecek çağdaş bir kültür garibesine döndürmüştür." (27)

Ümmeti kendi dininden, kültüründen, ekonomisinden ve siyasetinden uzaklaştıran en temel şey eğitim sistemidir. Farukî, batılı eğitim modelini uygulayan İslam alemi için şu çarpıcı ifadeyi kullanmaktadır: "Eğitim sistemi Müslüman gençlerin yoğrulup kıyıldığı, bilincinin batının bir karikatürü biçimine sokulduğu bir laboratuvardır." (28)

En ciddi görev ise eğitim sorununu çözmektir. Eğitim sistemi ters yüz edilip hataları düzeltilmeli, eğer düzeltilmezse ümmetin ihyası için umutlanmamak gerekmektedir. (35) Geliştirilen eğitim modelinin mali yönden güvenli, hatta tamamen bağımsız kalacak biçimde adımlar atılmalıdır. (36)

Farukî, bir kişinin kendisi-

ni bilmesini şu şekilde ifade etmektedir: "Medeniyeti öğrenmek bir şahısta kişilik duygusunu geliştirmenin tek yoludur. Atalarının bilmeyen, yani onları harekete geçiren ruhtan, sanat ve bilim alanlarındaki, siyasi ve ekonomik hayatlarındaki, sosyal örgütlenmelerindeki, estetik deneyimlerindeki başarılarından

haber olmayan, onların kader ve trajedilerinden, zafer ve sevinçlerinden duygulanmayan, umutlarını paylaşmayan bir kişinin kendini bilmesi mümkün değildir." (39)

Kitap, batılı tarzda bir eğitim modelinin İslam alemi için büyük bir yıkım olduğunu göstermektedir. Müslümanlar

eğer bir eğitim modeli inşa edecekse bu eğitim modeli tevhidi gerçekliğin ışığında olması gerekmektedir. Eğer tevhidi gerçekliğin ışığında bir eğitim modeli olmazsa Müslümanlar kendi özünü bulamayacaklardır. Batılı eğitim modelinin arasına sıkışıp kalacaklardır.

BEN Mİ TOPRAĞIM, TOPRAK MI BENDEN ?

ELİF BURCU GÜRLER

Öleceğiz, ya yaşamış gibi ya hiç yaşamamış gibi .
Kimimiz hiç uyanmayacak, Sanki hülya değilmiş gibi.

Toprak soğuk diyorlar, bedende ısınmamış gibi.
Neden soğuk davranır. beraber yaşlanmamışız gibi?

Yaşımızdan çaldığımız , yıllarca geri gelmiyor
Yaşların ıslattıkları, nasıl izsiz silinsin.

Ölüme yaklaştıkça ahir, anlamını kavırıyor.
İnsan anlamı anlamıyor ki, yaşam insanı anlasın.

Ölüyoruz ne bu hengâme ne bu telaş bu acele.
Ölüm mü mühim yaşamak mı, kimdir söylesin bize ?

Yanlışız, yorgunuz, koşuyoruz yazgımıza
Kalbimize uğramıyoruz, ne çıksın ki bahtımıza.

Körelen bizim kalbimiz, bahtımızı kara sandık.
Münacaatı bıraktık , aczimizle savaştık.

Kefenin cebi yok derler, ceplerimizi biz kestik.
Maddiyatlar uğruna, maneviyatı kaybettik .

Yer(yüzünden) nicedir, gök yüzüne zulmettik.
Gök yüzümüze baktı, bizse nankörlük ettik

Yaşamı zayi ettik , ölüme ise ihanet.
Yeni güne ayraç koyduk , gelmez gibi nihayet.

İMTİHAN BİLİNCİ

LALE UÇAR

Bir gün bir tanıdığım ile sohbet ederken bana geçmiş hayatta yaşadığı kötü anılarından bahsetti. Çok üzüldü ve neden bu kötülüklerin onu bulduğunu, suçunun ne olduğunu merak ettiğini söyledi. O an ona bu yaşadıkların birer imtihanı dedim. Evet çok zorluklar çıktı ama bunun bir imtihan olduğunu bilseydi çıktıkları belki yine acı verecekti ama en azından geçeceğini bilerek sabretmeyi öğrenecekti.

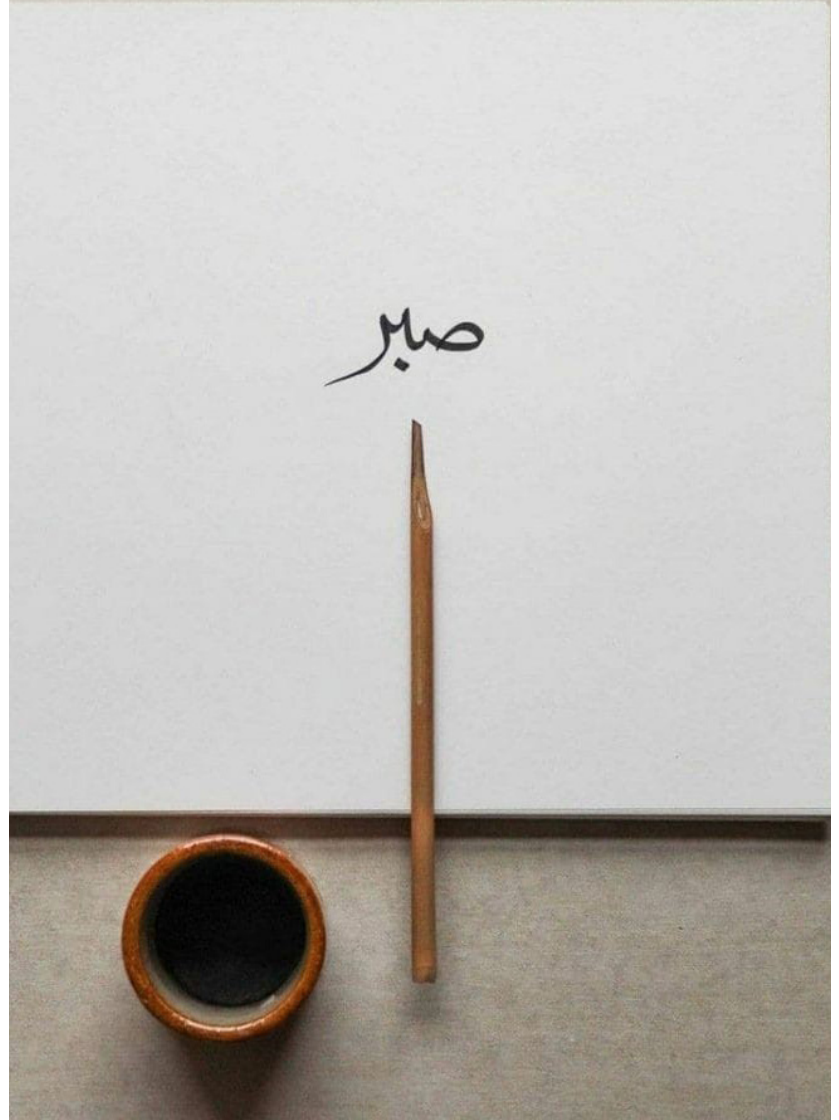
Dünyada kendimizi avutma şeklimiz, imtihanlarla dolu bir dünyada yaşadığımızın bilincinde olmaktır. Aslında burada bir diğer teselli de ahiretin olmasıdır. Yaşadıklarımızın hiç bitmediğini ya da onların hiç hesaba çekilmeyeceğini düşünsenize, ne kadar iç acıtıcı bir durum öyle değil mi? İslam'ın insanların içini ferahlattığı en güzel noktalardan biridir bu. İmtihanın sürekli hayatımızda olacağını bilmek, sürekli karşılaşacağımızı bilmek ve ahiretin var olduğunu bilmek insanın içini oldukça ferah tutar. Ayrıca ahireti yaratan Yüce Rabbimiz'in bizim yaşadığımız imtihanlardaki sabrımızı gördüğünü ve bunun mukafatını ahirette vereceğini bilmek de insanı İslam'a yaklaştırmaktadır. Yani kısacası Allah'ın dünyada yaptığımız iyi ve kötü her şeyin karşılığını vereceğini bilerek yaşamak dünya hayatındaki sabrımızı arttırır, bu yüzden bir Müslüman'ın bilinci tam olmalıdır. Bilincimiz tam olduğunda imtihanlara karşı sabır

gösterebiliriz. Ve sabretmek de bizi Allah'a yakınlaştırır.

Allah Bakara Suresi'nde sabredenlerle beraber olduğunu bildirmiştir: "Ey iman edenler! Sabrederek ve

namaz kılarak Allah'tan yardım isteyin! Çünkü Allah, sabredenlerle beraberdir."

-Bakara Suresi, 153.ayet-

Bir Musa doğmasın diye,
doğan binlerce çocuk öldürülür.

#GazzeDireniyor

Filistin'in Kutlu Direnişine Selam Olsun!

